

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
«ПОЛТАВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА ІМЕНІ ЮРІЯ КОНДРАТЮКА»

Факультет філології, психології та педагогіки

Кафедра германської філології та перекладу

Рекомендовано до захисту
Протокол засідання кафедри № 7_
Від « 22 » грудня 2025р.
В.о.завідувача кафедри Палій К.В.
(прізвище та ініціали)

_____ (підпис)

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА
на здобуття освітнього ступеня «Магістр»
АНГЛОМОВНИЙ ПОЛІТИЧНИЙ ДИСКУРС У СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ:
ОСОБЛИВОСТІ АРГУМЕНТАЦІЇ ТА МАНІПУЛЯЦІЙ

Виконавець:

Студентка 6 курсу, групи 601-ГФ
Дубовик Валерія Юріївна
(прізвище, ім'я, по батькові)

Керівник роботи:

Павельсва А.К., к.ф.н., доцент кафедри германської філології та перекладу Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

(прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання)

Рецензент:

Закреницька Л.А., к.філол.н., доцент кафедри іноземних мов Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії

Підсумкова оцінка:

за національною шкалою: _____

кількість балів: _____

Підпис керівника _____

РЕФЕРАТ

МР: 98 с., 4 табл., 6 додатків, 70 джерел.

Об'єкт дослідження – цифровий політичний дискурс у соціальних мережах Twitter/X, YouTube, Reddit, TikTok та Instagram.

Мета роботи – виявити структурні, алгоритмічні, емоційні та жанрові механізми формування політичного дискурсу в соціальних платформах та встановити, як цифрові середовища трансформують політичну комунікацію, політичні ідентичності та сучасну демократичну публічну сферу.

Методи дослідження – критичний дискурс-аналіз, мультимодальний аналіз, контент-аналіз, порівняльний міжплатформний аналіз, елементи теорії цифрових платформ, аналіз коментарних полів, кількісний аналіз емоційності, поляризації, маніпулятивності, меметичності та алгоритмічної видимості.

У **першому розділі** окреслено теоретичні засади дослідження: медіатизацію політики, платформенну логіку, афективні публічності, учасницькі культури, мультимодальну парадигму та алгоритмічну селекцію. Сформовано методологічну рамку та критерії аналізу п'яти соціальних платформ.

У **другому розділі** здійснено міжплатформне дослідження політичних акторів (Д. Трамп, Дж. Байден, А. Окасіо-Кортес, Т. Круз, Н. Фарадж, Р. Сунак), їхніх риторичних стратегій, емоційних режимів і жанрових форматів. Проаналізовано коментарні поля як автономні дискурсивні середовища та зафіксовано алгоритмічні механізми формування політичних інтерпретацій у Twitter/X, YouTube, Reddit, TikTok та Instagram.

У **третьому розділі** узагальнено результати аналізу цифрової політичної комунікації в міжмовному вимірі. Визначено основні тенденції функціонування політичного дискурсу в соціальних мережах, особливості формування цифрових політичних ідентичностей та вплив платформ на публічну сферу і демократичні процеси з урахуванням перекладацького чинника. Окрему увагу приділено аналізу перекладацьких трансформацій, що застосовуються під час передачі англомовного політичного дискурсу

українською мовою, та їх ролі у зміні емоційного, ідеологічного й прагматичного потенціалу політичних висловлювань. Доведено, що політичний смисл у цифровому середовищі формується не лише політичними акторами та алгоритмами платформ, а й перекладацькими та локалізаційними практиками, які визначають характер рецепції політичних меседжів українською аудиторією.

Наукова новизна полягає у комплексному міжплатформному аналізі політичного дискурсу з урахуванням алгоритмічних, емоційних і жанрових механізмів, що дозволило описати новий тип політики — афективно-алгоритмічну, платформно диференційовану та візуально-меметичну.

Сфера застосування – політична лінгвістика, медіазнавство, цифрова комунікація, аналіз політичних кампаній, дослідження алгоритмів та публічної сфери.

Рекомендації – результати можуть бути використані для вдосконалення комунікаційних стратегій політичних акторів, розробки медіаосвітніх програм, аналізу інформаційних ризиків, створення інструментів протидії дезінформації та алгоритмічним викривленням.

Ключові слова: ЦИФРОВИЙ ПОЛІТИЧНИЙ ДИСКУРС, МІЖМОВНА ПОЛІТИЧНА КОМУНІКАЦІЯ, ПЕРЕКЛАДАЦЬКІ ТРАНСФОРМАЦІЇ, СОЦМЕРЕЖІ, АЛГОРИТМІЧНА СЕЛЕКЦІЯ, АФЕКТИВНІ ПУБЛІЧНОСТІ, ПЛАТФОРМЕННА ЛОГІКА, МУЛЬТИМОДАЛЬНІСТЬ, ПОЛІТИЧНІ ІДЕНТИЧНОСТІ, ПОЛЯРИЗАЦІЯ, ДЕЗІНФОРМАЦІЯ, МЕМЕТИЧНІСТЬ, TikTok, YouTube, Twitter/X.

ЗМІСТ

РЕФЕРАТ	1
ВСТУП	5
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЦИФРОВОГО ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ.....	10
1.1. Цифрова комунікація та трансформація сучасного політичного дискурсу.....	10
1.2. Соціальні мережі як платформні середовища політичного дискурсу: теоретичні засади та трансформація комунікативних моделей	13
1.3. Теоретичні моделі аналізу цифрового політичного дискурсу: інструменти, поняття та дослідницькі підходи.....	16
1.4. Методи та параметри аналізу цифрового політичного дискурсу у соціальних мережах	19
1.5. Корпус даних та критерії добору матеріалу для аналізу цифрового політичного дискурсу	24
1.6. Німецькомовний науковий дискурс у дослідженні цифрової політичної комунікації.....	27
Висновки до розділу 1	29
РОЗДІЛ 2. ОСОБЛИВОСТІ ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ В СУЧАСНИХ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ	31
2.1. Twitter/X як середовище політичної комунікації та конфлікту	31
2.2 Політичний дискурс на YouTube як алгоритмічна екосистема: риторика, маніпуляції та динаміки цифрової аудиторії.....	36
2.3. Reddit-аналіз політичної комунікації в різних ідеологічних середовищах.....	42
2.4. TikTok та Instagram як естетично-алгоритмічні середовища політичної комунікації.....	47

2.5. Порівняльний аналіз платформ: аудиторії, риторичні моделі та стилістична адаптація політичних акторів	52
Висновки до розділу 2	56
РОЗДІЛ 3. ПОЛІТИКА В ЦИФРОВУ ДОБУ: УЗАГАЛЬНЕННЯ, РИЗИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ.....	59
3.1. Основні тенденції цифрової політичної комунікації та їх міжмовна інтерпретація.....	59
3.2. Формування цифрових політичних ідентичностей у глобальному та міжмовному контексті	62
3.3. Вплив соцмереж на демократію та публічну сферу у різних мовних аудиторіях	64
3.4. Соцмережі як нова арена політичної боротьби та міжмовної комунікації	67
3.5. Аналіз перекладацьких трансформацій, які найчастіше використовуються при передачі політичного дискурсу українською мовою	71
Висновки до розділу 3	73
ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ	75
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	78
ДОДАТОК А.....	86
ДОДАТОК Б	88
ДОДАТОК В.....	89
ДОДАТОК Г	90
ДОДАТОК І.....	91
ДОДАТОК Д.....	92

ВСТУП

Актуальність роботи. У 21-ому столітті соціальні мережі стали не лише інструментом повсякденного спілкування, а й центральним середовищем формування політичної комунікації, громадської думки та масових емоційних процесів. Цифрові платформи: Twitter/X, YouTube, Reddit, TikTok та Instagram, докорінно змінили спосіб функціонування політичного дискурсу, перетворивши його з ієрархічної моделі, характерної для традиційних ЗМІ, на децентралізовану, мультимодальну і високо динамічну систему. У таких умовах аналіз політичного дискурсу стає ключовим завданням сучасної лінгвістики, оскільки саме у цифрових середовищах сьогодні виробляються нові риторичні моделі, стилістичні норми та емоційні механізми політичної взаємодії.

Актуальність теми посилюється тим, що соціальні мережі суттєво впливають на перебіг політичних процесів, демократичну участь громадян та характер суспільних конфліктів. Алгоритмічна селекція контенту, віральність емоційних повідомлень, перетворення користувачів на активних співтворців політичних смислів — усе це створює необхідність глибокого наукового осмислення цифрового політичного дискурсу. Попри зростання кількості досліджень у галузі цифрової риторики, медіалінгвістики та платформених студій (З. Папахаріссі, Т. Гілпесі, Д. Бойд, Г. Джекінс та ін.), а також наявність ґрунтовних напрацювань у вітчизняному перекладознавстві (А. В. Мамрак, І. В. Корунець), комплексний міжплатформний аналіз цифрового політичного дискурсу з урахуванням перекладацьких трансформацій і їх впливу на сприйняття політичних повідомлень залишається недостатньо розробленим.

Метою роботи є комплексне дослідження політичного дискурсу в соціальних мережах та визначення платформно детермінованих риторичних, жанрових і емоційних моделей, що формують сучасну цифрову політичну комунікацію, а також дослідити, яким чином політичний контент

трансформується у процесі перекладу з урахуванням перекладацьких стратегій і трансформацій та як міжмовна адаптація впливає на його сприйняття реципієнтами в різних мовних середовищах.

Для досягнення поставленої мети необхідно виконати такі **завдання**:

1. Окреслити теоретичні підходи до дослідження цифрового політичного дискурсу та уточнити понятійно-категоріальний апарат роботи;
2. Визначити методологічні засади аналізу мультимодального та платформно зумовленого політичного контенту;
3. Дослідити специфіку політичної комунікації у Twitter/X та описати механізми афективної поляризації;
4. Проаналізувати риторичні та маніпулятивні стратегії YouTube-каналів у межах різних ідеологічних сегментів;
5. Описати дискурсивні практики Reddit як поліцентричної екосистеми локальних «публічних сфер»;
6. Визначити особливості естетично-емоційного політичного контенту в TikTok та Instagram;
7. Здійснити порівняльний аналіз соціальних мереж як різних дискурсивних режимів;
8. Узагальнити роль цифрових платформ у трансформації сучасної політичної мови та політичної участі;
9. Дослідити особливості перекладу політичного контенту та встановити, як міжмовна адаптація впливає на сприйняття політичних повідомлень.

Об'єкт дослідження: політичний дискурс у цифрових соціальних мережах.

Предмет дослідження : риторичні, емоційні, стилістичні та алгоритмічні особливості політичної комунікації на Twitter/X, YouTube, Reddit, TikTok та Instagram, а також перекладацькі трансформації, використані

для передачі їх іноземними мовами, та вплив на реципієнта у різних мовних і культурних середовищах.

Матеріалом дослідження стали емпіричні дані, зібрані з п'яти соціальних платформ — Twitter/X, YouTube, Reddit, TikTok та Instagram, що охоплюють політичні висловлювання, реакції аудиторії, візуально-естетичні формати та алгоритмічно підсилені комунікативні практики. До корпусу дослідження увійшли: публічні політичні заяви та коментарі Джо Байдена, Дональда Трампа, Александрії Окасіо-Кортес, Ріші Сунака; відеоконтент та аналітичні фрейми провідних YouTube-каналів (Ben Shapiro, Tim Pool, GB News, Novara Media); тематичні треди й меметичні дискусії Reddit (r/politics, r/Conservative, r/Liberal, r/NeutralPolitics); TikTok-ролики політичних впливовців покоління Z (Harry Sisson, Chris Mowrey), вірусні тренди (#corecore, patriotic edits, tradwife aesthetic, alpha-male content); політичні Reels та інфографіка Instagram, що репрезентують візуальний активізм (BLM-style slides, pastel activism, feminist infographics). Загальний масив становить понад 400 одиниць мультимодального контенту, зібраного для подальшого якісного та структурного аналізу.

Теоретичним матеріалом, використаним у процесі аналізу цифрового політичного дискурсу, стали праці провідних дослідників політичної комунікації, медіаекології та платформних студій, серед яких: З. Папахаріссі, М. Кастельс, Т. Гіллеспі, Д. Бойд, А. Бруанс, Л. Шіфман, Г. Дженкінс, Д. Грей, Ж. Бьоргесс і Р. Водак, Т. ван Дейк, Д. Лакофф, Ч. Томпсон, С. Банет-Вайзер, Є. Іллуз, С. Ахмед, С. Нобл, К. О'Ніл, Ш. Зубофф та ін. Праці українських перекладознавців О. А. Кальниченка, Л. М. Черноватого, Т. Р. Кияка, А. М. Науменка, О. Д. Огуя, А. В. Мамрак, І. В. Корунця: слугували теоретичним орієнтиром для окреслення перекладацьких стратегій і трансформацій, використаних для передачі цифрового політичного дискурсу українською мовою, а також для аналізу міжмовної адаптації політичних смислів у медійному середовищі.

Методи дослідження. У роботі застосовано дискурс-аналіз, контент-аналіз, мультимодальний аналіз, елементи прагмалінгвістики, порівняльний аналіз, описовий та компаративний методи перекладознавчого аналізу, а також методи платформних студій. Комплексність методології дозволяє дослідити політичну комунікацію на різних рівнях: лексичному, візуально-семіотичному, жанровому, алгоритмічному та перекладознавчому рівні.

Наукова новизна роботи полягає у створенні міжплатформної моделі аналізу цифрового політичного дискурсу, яка враховує: специфіку алгоритмічних і жанрових режимів соціальних мереж; риторичні патерни політичних акторів; емоційні механізми взаємодії аудиторії; роль меметизації, віральності та мультимодальності у формуванні політичних інтерпретацій.

Теоретичне значення роботи полягає у поглибленні лінгвістичного аналізу цифрової політики та у внеску в розвиток сучасних медіалінгвістичних підходів.

Практичне значення полягає у можливості застосування результатів у викладанні курсів медіалінгвістики, цифрової риторики, аналізу політичного дискурсу, а також у розробленні методів протидії дезінформації в онлайн-середовищах.

Апробація результатів дослідження була здійснена шляхом участі у засіданні секції кафедри германської філології та перекладу під час проведення V Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні проблеми іноземної філології та перекладознавства» (19 листопада 2024 року), тема доповіді: «Передачі особливостей авторського стилю Маргарет Мітчелл у романі “Віднесені вітром”»; 77-ї наукової конференції Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка». За матеріалами доповіді було опубліковано статтю (Павельєва А.К., Дубовик В.Ю. Порівняльний аналіз англійського та українського сленгу: походження, розвиток, функціонування. *Тези 77-ї наукової конференції професорів, викладачів, наукових працівників, аспірантів та студентів університету*

(Полтава, 16 трав. – 22 трав. 2025 р.). Полтава : Нац. ун-т ім. Юрія Кондратюка, 2025. Т. 1. С. 285–286).

Структура кваліфікаційної роботи. Робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатків. Перший розділ присвячений теоретичним та методологічним засадам дослідження; другий — аналізу політичної комунікації на різних соціальних платформах; третій — узагальненню тенденцій цифрової політичної комунікації в міжмовному вимірі та ролі перекладу у формуванні політичних смислів для української аудиторії. Робота містить таблиці, графіки та мультимодальні ілюстрації, отримані в результаті кількісного та якісного аналізу.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЦИФРОВОГО ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ

1.1. Цифрова комунікація та трансформація сучасного політичного дискурсу

Упродовж останніх двох десятиліть цифрові платформи докорінно змінили структуру політичної комунікації [1; 7; 8], перетворивши її з ієрархічної моделі, характерної для традиційних мас-медіа, на децентралізовану, багатовекторну та інтерактивну систему.

Якщо раніше політичний дискурс формувався насамперед інституційними акторами: державними установами, друкованою та тележурналістикою, експертними спільнотами, то в умовах цифрової доби інформаційний простір набув ознак мережовості, фрагментарності та високої динамічності [11; 14; 19].

У таких умовах політичні смисли стають результатом не лише офіційних повідомлень, а й масової участі користувачів, алгоритмічної селекції контенту та нових медійних жанрів, що виникають у соціальних мережах [21; 31; 41].

Зміни в структурі політичної комунікації пов'язані з трьома фундаментальними трансформаціями:

1. цифрові платформи радикально зменшили бар'єри для політичного висловлювання: кожен користувач може публічно коментувати дії політиків, формувати власні інтерпретації подій, а також впливати на поширення інформації через лайки, репости, меми та рекомендаційні системи [11].

2. цифровий дискурс став значно емоційнішим — феномен, що дослідники пов'язують з «affective publics» [21; 36], тобто такими аудиторіями, де емоція стає основою політичної участі та мобілізації.

3. алгоритми платформи набули ролі посередників політичного смислу: вони визначають, який контент побачить користувач і які теми домінуватимуть у його інформаційному середовищі [23; 30].

Ці тенденції особливо помітні в контексті соціальних мереж, де кожна платформа виробляє власну модель політичного дискурсу:

- Twitter/X формує простір миттєвих реакцій, конфліктів та афективної поляризації [19; 23];
- YouTube — середовище тривалих ідеологічних наративів [11];
- Reddit — поліцентричну систему спільнот, що відтворюють різні стилі аргументації [20; 33];
- TikTok та Instagram — візуально естетизовану політичну комунікацію, у якій переконання будуються на емоційно насичених образах і жанрових шаблонах [21; 36].

Таким чином, політичний дискурс більше не є уніфікованим простором: він розпадається на множинні платформи, кожна з яких формує власний емоційний, естетичний, когнітивний і риторичний режим.

У межах цієї трансформації відбувається зміна ролей політичних акторів. Політики більше не контролюють повістку так, як у традиційних медіа; натомість вони змушені адаптуватися до логіки платформ: алгоритмів, жанрів, темпу споживання контенту та запитів аудиторії. Їхні висловлювання стають лише одним з елементів ширшого дискурсивного процесу, у якому домінують реакції користувачів, реміксування змісту, меметизація та емоційні інтерпретації.

Водночас зростає роль звичайних користувачів, які, завдяки інтерактивності та алгоритмізації, перетворюються на співавторів політичного дискурсу [25; 31]. Коментарі, репости, фан-редагування відео, меми та аматорська аналітика створюють альтернативні наративи, які можуть суперечити офіційним повідомленням або істотно змінювати їхнє сприйняття. Саме ця взаємодія: між платформою, аудиторією та політичним актором формує нову політичну екологію, у якій сенси часто виникають стихійно та поза контролем інституцій [11; 23].

З огляду на це виникає потреба у теоретичній систематизації підходів до алгоритмізації політичного дискурсу [23; 30]. До того, як саме алгоритми впливають на видимість мовних практик, на форми цензурування та на трансформацію мовних жанрів. Узагальнення цих підходів подано в Рисунку 1.1, який демонструє три ключові теоретичні напрями: алгоритми як інструмент захисту мови, як механізм цензурування та як фактор формування нових комунікативних практик.

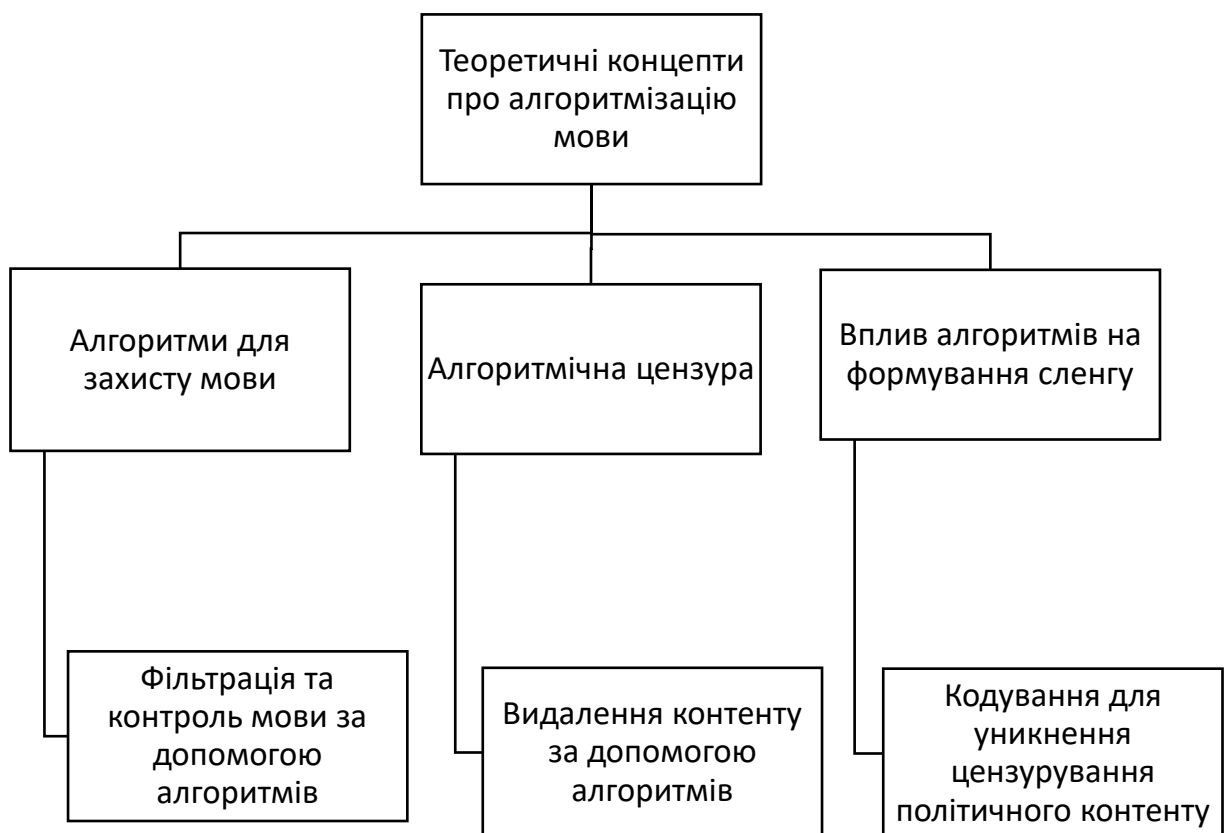

Рис 1.1. — Теоретичні концепти про алгоритмізацію мови

Представлена схема дозволяє впорядкувати теоретичний фундамент дослідження, окресливши рамку, в межах якої у подальших підрозділах аналізуватимуться конкретні платформи та їхні алгоритмічні режими.

Таким чином, цифрова комунікація стала ключовим чинником трансформації сучасного політичного дискурсу. Вона змінила його структуру, темп,

способи аргументації, механізми легітимації та канали впливу. Політика дедалі більше функціонує як гібрид між інформаційно-розважальним контентом, соціальною взаємодією та алгоритмічно керованим середовищем, саме цей контекст формує теоретичну основу подальшого аналізу у цій роботі.

1.2. Соціальні мережі як платформні середовища політичного дискурсу: теоретичні засади та трансформація комунікативних моделей

У сучасних політичних дослідженнях соціальні мережі розглядаються як платформні середовища, що поєднують технічні архітектури, алгоритмічні режими та соціокультурні практики. Вони не є нейтральними каналами передавання інформації: навпаки, кожна платформа володіє власною *медіалогою*, яка визначає, як політичні повідомлення створюються, поширюються, інтерпретуються та трансформуються у процесі рецепції [11; 23].

У цьому контексті політичний дискурс у соціальних мережах слід розглядати не лише як мовну діяльність, а як сукупність взаємодій між користувачами, алгоритмами та жанрово-естетичними форматами, що формують політичні смисли [1; 7].

Теоретичне підґрунтя такого підходу становить концепція мережевого суспільства М. Кастельса, згідно з якою цифрові комунікаційні платформи перетворюються на ключові простори творення публічності й політичної суб'єктності. Кастельс наголошує, що ідентичності в онлайн-просторі є «мережево сконструйованими», що особливо помітно у політичних субкультурах — від лівих активістських спільнот до правоконсервативних рухів [8].

Цей підхід безпосередньо підтверджується результатами емпіричного аналізу, проведеного у розділі 2, де політичні спільноти Twitter, Reddit і TikTok демонструють стабільні моделі афективної згуртованості та розмежування.

Другий методологічний напрям — теорія медіатизації політики (Є. Штромбак, Ф. Ессер), що підкреслює залежність політичних акторів від логіки медіа. У соціальних мережах ця логіка набуває специфічних характеристик:

персоналізація, емоційність, популярність (віральність), жанрова впізнаваність та алгоритмічна оптимізація [11].

Політики змушені адаптувати свої висловлювання до формату коротких відео TikTok, меметичних образностей Instagram чи реактивних інвектив Twitter. Як показано у розділі 2, один і той самий політик (Трамп, АОС, Фарадж, Сунак) демонструє принципово різні модуси комунікації залежно від вимог платформи.

Вагомий внесок у розуміння цифрової політичної комунікації зробили дослідження Тарлтона Гіллеспі, який запропонував концепт «платформеної логіки». Згідно з ним, алгоритми рекомендацій не є пасивними механізмами ранжування: вони виступають активними агентами дискурсивного виробництва, бо визначають видимість політичного смислу та його потенційну інтерпретацію [23; 30].

Алгоритмічна селекція Twitter, рекомендаційні траєкторії YouTube та FYP-динаміка TikTok створюють різні *режими уваги*, які й породжують унікальні конфігурації політичного дискурсу: від конфліктної реактивності твіттерних коментарів до естетизованої емоційності візуальних кодів TikTok, що детально досліджено далі.

Особливо значущим для розуміння онлайн-дискурсу є підхід афективних публічностей, запропонований Зізі Папахаріссі. На її думку, цифрові середовища не створюють раціонального простору обміну думками (у габермасівському сенсі), а продукують *афективно забарвлені мережеві спільноти*, де політичні позиції конструюються насамперед через емоції, а не аргументи [21; 36].

Такий підхід безпосередньо корелює з емпіричними спостереженнями у цій роботі: Twitter демонструє домінування гніву й сарказму, YouTube — тривоги та морального обурення, TikTok — емоційної миттєвості й драматизації, Reddit — спектру від академічної стриманості до меметичної іронії.

У контексті культурологічних досліджень важливо враховувати концепцію *participatory culture* (Г. Дженкінс), у межах якої користувачі виступають не пасивними споживачами, а активними співавторами політичного смислу [25].

Меми, ремікси, фан-редагування, сатиричні реакції та TikTok-тренди — це не нові риторичні форми політичної аргументації, що заміщують традиційний політичний дискурс. Дослідження демонструє, що в TikTok та Instagram участь аудиторії не лише підсилює повідомлення, але й часто повністю переозначає його первинний політичний контекст.

Окремий пласт становлять дослідження алгоритмічних бульбашок та ехокамер (Е. Парізер; К. Санстейн), які показують, що цифрові платформи підсилюють когнітивні упередження користувачів і зменшують різноманіття думок у стрічці [24].

Кількісні та якісні дані дослідницької частини стали підтвердженням: Twitter формує поляризовані коментаторські спільноти; YouTube — ідеологічно стабільні інформаційні коридори; TikTok — персоналізовані політичні «FYR», що створюються протягом кількох хвилин взаємодії [36].

Таким чином, соціальні мережі можуть бути концептуалізовані як платформенно-медіатизовані політичні екосистеми, що поєднують технологічну інфраструктуру, афективні режими, жанрові формати та практики учасників. Це інститути виробництва політичних смислів, які визначають когнітивні, емоційні та риторичні параметри сучасного політичного дискурсу.

Представлений емпіричний аналіз, у розділі 2, демонструє, що кожна платформа формує унікальний тип політичної взаємодії — від конфліктної поляризації до естетизованої політичності — що й обґрунтовує потребу розглядати соціальні мережі як окремі, внутрішньо диференційовані дискурсивні середовища.

1.3. Теоретичні моделі аналізу цифрового політичного дискурсу: інструменти, поняття та дослідницькі підходи

Дослідження політичної комунікації у соціальних мережах потребує чітко визначеного теоретичного інструментарію, здатного врахувати складність взаємодії між платформами, алгоритмами, користувачами та політичними акторами.

Традиційні моделі аналізу політичного дискурсу, що сформувалися в межах критичного дискурс-аналізу або риторики, виявляються недостатніми для пояснення динаміки цифрових середовищ, оскільки вони не враховують специфічні алгоритмічні режими, жанрову поліфонію, роль лавиноподібного поширення контенту та емоційні механізми, що визначають сучасні форми онлайн-політики. Тому сучасна теорія пропонує мультидисциплінарний підхід, який поєднує лінгвістику, медіазнавство, соціологію, культурологію та теорію платформ [1; 7; 11].

Одним із ключових теоретичних інструментів є критичний дискурс-аналіз (Н. Феркляф, Т. ван Дейк), який дозволяє виявити, яким чином влада, ідеологія та соціальні нерівності відтворюються у мовних практиках. У цифровому середовищі CDA застосовується для аналізу політичних висловлювань, коментарних ланцюжків, мемів та візуальних текстів, що функціонують як елементи ширших ідеологічних фреймів [1; 7; 8].

Як показує цього дослідження, саме цей підхід є продуктивним для вивчення Twitter та Reddit, де політичні спільноти систематично відтворюють механізми деферентації, моральної оцінки, ворожої поляризації та соціальної категоризації.

Другий важливий напрям — мультимодальний аналіз дискурсу (Кресс і ван Леувен), що дозволяє описати взаємодію тексту, зображення, звуку, композиції та ритму в цифрових медіа. Цей підхід особливо важливий для TikTok,

Instagram і YouTube, де політичні смисли створюються не лише словами, а через монтаж, музичні фрагменти, візуальні метафори, меметичні шаблони та естетичні стилі.

У розділі 2 це продемонстровано на прикладах TikTok-відео, де жанрові коди true crime, patriotic edit, cozy liberal aesthetic або tradwife aesthetic формують інтерпретацію політичного смислу незалежно від фактичних даних [21; 36]. Мультиmodalна перспектива дозволяє також аналітично опрацювати феномени AI-синтетики, deepfake-вставок та естетизованої дезінформації.

Третій напрям теоретичного забезпечення — афективний поворот у політичній комунікації, пов'язаний із працями Зізі Папахаріссі, Сари Ахмед, Лорен Берлант та інших дослідників, які наголошують, що емоції не є периферійним елементом політики, а формують її основу. Концепти «affective publics», «emotional contagion», «affective polarization» стають ключовими у поясненні того, чому цифрові платформи продукують високу інтенсивність емоційної реактивності [21; 36].

Дослідницька частина демонструє, що саме емоційні режими визначають якість політичної комунікації на Twitter (гнів, сарказм, презирство), YouTube (моральне обурення, тривога, риторика загрози), TikTok (швидкоплинний емоційний ритм) та Instagram (естетизована емпатія, “visualized solidarity”).

У четвертому теоретичному блоці ключовим є поняття алгоритмічної селекції та платформеного нагляду (С. У. Нобл, К. Пазетті, В. Тернер), яке описує, як алгоритми визначають видимість політичного смислу та структурують доступ до інформації. На відміну від традиційних медіа, цифрові платформи не лише відбирають контент, а й активно впливають на формування когнітивних моделей користувачів [23; 24; 30].

Ця робота показує, що TikTok за лічені хвилини здатен сформувати ехокамери, YouTube створює ідеологічні «інформаційні коридори», а Reddit модерує політичний дискурс через спільнотні правила, а не через централізований алгоритм [11; 19].

П'ятий блок — медіалогіка та жанрова структура соціальних мереж (Алтейд і Сноу; Байм; Берджес і Грі). Ця теорія пояснює, що кожна платформа має власні жанри політичного висловлювання: Twitter — реактивний мікродискурс; YouTube — довгі наративні фрейми; Reddit — спільнотні дискурсивні режими; TikTok — естетизовані емоційні монтажі; Instagram — візуально структуровані інфографіки та емпатійні візуальні практики.

У дослідженнях доведено, що жанрова структура визначає політичну стилістику: від ідентичнісних мемів до масово-реплікованих пропагандистських естетик і просвітницьких форматів.

Шостим важливим компонентом є теорія учасницьких культур (Г. Дженкінс), яка пояснює, чому користувачі не лише споживають, а й активно переосмислюють політичні наративи через меми, ремікси, stitching, dueting та ланцюжки коментарної динаміки. Користувацькі практики формують альтернативні інтерпретації політичних подій, що інколи перевершують за впливом офіційні повідомлення політиків.

Дане дослідження виявляє, що TikTok та Reddit є особливо характерними для такого типу «народної політичної творчості», де політичні події переосмислюються через гумор, іронію та емоційне фреймування [25].

Важливим є також поняття цифрової політичної ідентичності, сформоване у роботах Марджі Мерсер та Шеннон Макгригор, які стверджують, що користувачі виробляють політичну суб'єктність через щоденні практики — лайки, репости, участь у мемах, коментарні взаємодії [36].

Така перспектива дозволяє пояснити, чому навіть неполітичні жанри (lifestyle, humor, beauty, gaming) на TikTok та Instagram здатні перетворюватися на політичні, що підтверджено наступним аналізом феномену «accidental political influencers».

Таким чином, сукупність розглянутих теоретичних моделей дозволяє сформулювати комплексний підхід до вивчення політичного дискурсу у соціальних мережах. Соціальні платформи постають не лише каналами комунікації, а структурованими, емоційно забарвленими та жанрово визначеними середовищами, у яких політичні смисли виникають у взаємодії між технологіями, користувачами та культурними практиками [1; 11; 23].

Теоретичне підґрунтя, викладене у цьому підрозділі, створює основу для детального аналізу платформ-прикладів у Розділі 2 та дозволяє зрозуміти, чому політична комунікація у різних соцмережах формує настільки різні дискурсивні моделі.

1.4. Методи та параметри аналізу цифрового політичного дискурсу у соціальних мережах

Дослідження політичної комунікації в цифровому середовищі потребує розроблення чіткої методологічної рамки, яка дозволить системно аналізувати різні платформи, порівнювати їх між собою та інтерпретувати структурні механізми вироблення політичних смислів.

Соціальні мережі функціонують не як однорідні медіапростори, а як сукупність відмінних комунікативних середовищ, кожне з яких визначається специфічними алгоритмами, жанровими форматами, стилістичними нормами й соціально-психологічними профілями аудиторії. Саме тому у цьому підрозділі окреслюються базові параметри, якими керується аналіз політичного дискурсу в подальших розділах.

Одним із ключових принципів є розгляд кожної соціальної платформи як окремого медіарежиму з власною логікою продукування, поширення та інтерпретації політичних повідомлень.

Таке розуміння узгоджується з сучасними теоріями медіаекології (Н. Постман), політики афекту (З. Папахаріссі) та досліджень цифрових платформ (Т. Гіллеспі), які підкреслюють, що технологічні характеристики середовища: темп комунікації, формат контенту, можливість взаємодії, алгоритмічна селекція — є не нейтральними, а такими, що структурно впливають на форму та зміст публічної дискусії. Тому аналіз соціальних мереж неможливий без урахування платформи як активного медіатора між політичним актором, аудиторією та самим повідомленням [11; 21; 23].

Для забезпечення аналітичної послідовності дослідження було сформовано набір міжплатформних параметрів, за якими здійснюється інтерпретація цифрового політичного дискурсу, до них належать:

- 1 *Емоційність* — ступінь використання афективних стратегій;
- 2 *Поляризація* — інтенсивність конфліктної взаємодії;
- 3 *Маніпулятивність* — наявність технік нав'язаної інтерпретації;
- 4 *Дезінформування* — поширення неправдивих або викривлених тверджень;
- 5 *Меметичність* — роль гумору, інтертекстуальності та образних кодів у формуванні політичних інтерпретацій [19; 25; 36].

Кожен із цих параметрів постає не лише як описова характеристика, а і як метод аналітичного доступу до структури платформи. Наприклад, емоційність дозволяє виявити афективні механізми мобілізації аудиторії, тоді як меметичність дає змогу простежити, як політичні значення циркулюють через візуальні або текстові модифікації та набувають нових інтерпретацій у комунікативних ланцюгах.

Окреме місце у методології посідає аналіз риторичних моделей, притаманних різним соціальним мережам, платформи на кшталт:

- Twitter/X відзначаються короткою імпульсивною комунікацією, що сприяє поширенню інвектив, сарказму та стратегій делегітимізації [19; 23];
- YouTube дає змогу створювати тривалі наративи, де риторика будується через сюжетність, монтаж і поступове емоційне загострення [11];
- Reddit формує множинні «локальні публічні сфери» з різними нормами аргументації — від аналітично-академічних до меметично-гумористичних [20; 33];
- TikTok та Instagram своєю чергою продукують політичні смисли через жанрову естетизацію, темпоральність монтажу й візуальні шаблони [21; 36].

Такі риторичні відмінності не лише описують поведінку політичних акторів, а й визначають, які види політичних інтерпретацій є можливими або домінуючими в кожній платформенній екосистемі.

Важливим складником методологічної рамки є також порівняльний аналіз платформ, що дозволяє визначити, як саме архітектура середовища, тип взаємодії та алгоритмічна логіка впливають на формування політичного дискурсу [11; 23; 24].

Узагальнені параметри такого порівняльного аналізу подано в Таблиці 1.1, яка демонструє систематизовану характеристику Facebook, Twitter/X, Reddit та TikTok за типом комунікаційної архітектури, домінуючими жанрами політичного дискурсу, алгоритмічними особливостями та ключовими ризиками.

Таблиця 1.1 — Порівняльна характеристика соціальних платформ як середовищ політичної комунікації

Платформа	Тип взаємодії/архітектура	Домінантні жанри політичного дискурсу	Алгоритмічні особливості	Ризики/недоліки
Facebook	Орієнтація на групи, приватні та публічні спільноти; коментарі; довгі дискусії	<i>Community-based</i> політика, локальна мобілізація, фрагментована публічна сфера	Персоналізація стрічки, пріоритетизація контенту груп	Ехокамери, політична поляризація, дезінформація
Twitter	Мікроблогінг, лаконічні повідомлення, публічність за замовчуванням	Елітний дискурс, agenda-setting, політичні заяви, хештег-кампанії	Алгоритмічна видимість трендів, швидке поширення	Скандалізація, емоційна ескалація, “drama politics”
Reddit	Псевдонімність, спільноти-сабрєд-діти, система голосувань	Дискусії, псевдоделіберація, колективна модерація	Голосування формує видимість; сабрєд-діти як мікропубліки	Токсичність, тролінг, нерівність участі, “анонімне розв’язання агресії”

Продовження табл. 1.1

TikTok	Короткі відео, музика, монтаж, меми; взаємодія через перегляди й “дуети”	Відеополітика, політейнмент, populist performance	Алгоритм FYP просуває вірусний контент незалежно від підписок	Поверхневість, емоційна маніпуляція, політичні тренди-меміфікація
--------	--	---	---	---

Представлена таблиця виконує функцію методологічного інструмента: вона дозволяє визначити, які саме параметри необхідно враховувати під час аналізу кожної платформи у другому розділі роботи. Зокрема, вона окреслює архітектурні та алгоритмічні особливості, що формують стилі політичної комунікації та створюють умови для поляризації, дезінформації чи меметизації.

У структурі методології важливо також врахувати мультимодальність цифрового політичного дискурсу. На відміну від традиційних текстових жанрів, сучасні соцмережі інтегрують вербальні, візуальні, аудіальні та монтажні елементи, що створюють складний політичний «медіатекст».

Його аналіз передбачає увагу до різних рівнів: лексичного, синтаксичного, візуально-семіотичного, жанрового та алгоритмічного. У цьому контексті глибину дослідження забезпечує поєднання дискурс-аналізу, контент-аналізу, мультимодального аналізу та елементів досліджень цифрових платформ [1; 7; 36].

З огляду на ці теоретичні положення було розроблено узагальнену аналітичну рамку, що слугує підґрунтям для подальшої роботи. Вона передбачає:

1. визначення структурних параметрів платформи;
2. аналіз риторичних та афективних стратегій політичного актора;
3. інтерпретацію реакцій аудиторії як окремого шару політичного дискурсу;
4. оцінювання алгоритмічних механізмів, що впливають на видимість і циркуляцію контенту;

5. встановлення взаємозв'язків між структурною логікою платформи та формуванням політичних інтерпретацій.

Усе це дозволяє дослідити політичну комунікацію не як сукупність окремих повідомлень, а як складну багаторівневу систему, у якій технологічні можливості платформи, риторичні стратегії та емоційно-соціальні реакції аудиторії взаємодіють і формують нову, характерну для цифрової доби політичну реальність [11; 23].

Методологічні принципи, окреслені в цьому підрозділі, забезпечують цілісну концептуальну рамку, завдяки якій у наступному розділі здійснюється системний аналіз платформ і політичних акторів на матеріалі Twitter/X, YouTube, Reddit, TikTok та Instagram.

1.5. Корпус даних та критерії добору матеріалу для аналізу цифрового політичного дискурсу

У межах дослідження цифрової політичної комунікації критично важливим є формування репрезентативного та методологічно обґрунтованого корпусу даних, який би дозволив простежити ключові дискурсивні, риторичні та емоційні патерни в різних соціальних мережах.

Оскільки цифровий політичний дискурс є динамічним, багатоканальним та мультимодальним явищем, корпус було побудовано таким чином, щоб він охоплював різні платформи, різні формати контенту, різні аудиторські сегменти та різні ідеологічні позиції. Це забезпечує можливість міжплатформного порівняння, а також аналізу того, як політичні смисли трансформуються залежно від середовищної логіки кожної платформи [11; 23].

Корпус дослідження включає матеріали з п'яти ключових соціальних мереж — Twitter/X, YouTube, Reddit, TikTok та Instagram — які у сукупності представляють основні режими сучасної цифрової політичної комунікації. Добір платформ зумовлений їхньою структурною відмінністю, що дозволяє виявити різні типи політичних інтерпретацій: реактивно-конфліктний (Twitter),

нарративно-ідеологічний (YouTube), спільотно-структурований (Reddit), емоційно-естетичний (TikTok та Instagram) [11; 21; 36; 33].

До корпусу увійшли такі групи матеріалів:

1) *Публікації політичних акторів*. Відібрано пости й відео шести впливових політиків: Дональда Трампа, Джо Байдена, Александрії Окасіо-Кортес, Теда Круза, Найджела Фараджа та Ріші Сунака. Вибір цих політиків обумовлений декількома чинниками: ідеологічною різноманітністю, географічним розподілом (США — Велика Британія), активністю в соцмережах та високим рівнем аудиторської взаємодії. Це дозволяє простежити, як одна й та сама політична фігура функціонує у різних медійних середовищах, і як платформи формують варіативні політичні образи [11].

2) *Коментарні блоки як окремий пласт політичного дискурсу*. До корпусу включено тисячі коментарів під публікаціями аналізованих політиків. Коментарі розглядаються не як вторинний матеріал, а як самостійний шар політичної взаємодії, що формує публічний дискурс не менше, ніж первинне повідомлення. У Twitter та TikTok коментарі виконують роль механізму афективної мобілізації; у YouTube — частину ідеологічної екосистеми каналу; у Reddit — основу спільного фреймінгу. Аналіз коментарів дає змогу дослідити емоційні динаміки, стратегії делегітимізації, поляризацію, меметизацію та інші форми цифрової взаємодії [19; 21; 33].

3) *Контент політичних впливовців покоління Z (зумерів)*. До корпусу включено відео Гаррі Сіссон, Кріс Моурі, В. Спехар, Кіт Едвардс, Крістіан Уокер, Максвелл Фрост та інших молодих інтернет-комунікаторів. Їх роль у сучасній політичній комунікації є ключовою, оскільки вони формують нові моделі пояснення політики, спираючись на алгоритмічні логіки TikTok та Instagram. Добір цих авторів зумовлений їхньою високою впізнаваністю, динамікою масового поширення та систематичністю політичних висловлювань [36].

4) *Алгоритмічно сформовані трендові відео.* До аналізу включено відео з трендових стрічок TikTok та Instagram Reels, пов'язані з політичними подіями 2023–2024 років: замах на Дональда Трампа, війна в Україні, вибори у США, протестні рухи в Ізраїлі. Цей матеріал дозволяє побачити, як політика інтерпретується через жанрові шаблони (true crime, heroic edit, soft aesthetic), а також як алгоритми підсилюють емоційно резонансний контент [21; 36; 23].

5) *Дані для кількісного аналізу.* До корпусу інтегровано емпіричні показники, за якими оцінювалися рівні емоційності, поляризації, маніпулятивності, дезінформування та меметичності кожної платформи. Зібрані дані дозволили побудувати графіки, подані у наступних розділах, які виконують функцію кількісного підтвердження якісних аналітичних спостережень [36; 25].

Критерії добору матеріалу включали:

- тематичну релевантність (наявність політичного смислу);
- високий рівень аудиторської взаємодії (коментарі, репости, впізнаваність);
- репрезентативність (охоплення різних ідеологій та форматів);
- часову актуальність (події останніх двох років, що мають глобальне політичне значення);
- мультимодальність (текст, відео, зображення, інфографіка).

Корпус даних у такій конфігурації дозволяє простежити, як саме різні платформи відтворюють політичні смисли через власні структурні й алгоритмічні механізми, а також як ці механізми модифікують взаємини між політичним актором, аудиторією та інформаційним простором [11; 23]. Наявність широкого та методологічно збалансованого матеріалу забезпечує можливість комплексного аналізу, що реалізується у другому розділі цієї роботи.

1.6. Німецькомовний науковий дискурс у дослідженні цифрової політичної комунікації

Дослідження цифрового політичного дискурсу перебуває в центрі уваги не лише англомовної, а й німецькомовної академічної традиції, яка виробила потужний термінологічний апарат для опису політичної комунікації, цифрових медіа та соціально-психологічних механізмів впливу. Використання німецькомовних джерел є важливим для комплексності дослідження, адже воно дозволяє зіставити підходи різних наукових шкіл та інтегрувати у роботу концепти, що сформувалися в рамках *Medienlinguistik*, *Politische Kommunikationsforschung* та *Diskursanalyse* [34, 40].

Одним із ключових понять, що активно використовується німецькими дослідниками, є “*digitale Öffentlichkeit*” — цифрова публічна сфера, у якій відбувається взаємодія політичних акторів, користувачів та алгоритмічних структур. Це поняття розробляється, зокрема, у працях Ю. Габермаса та його послідовників, які підкреслюють, що сучасна *Öffentlichkeit* стає фрагментованою і платформно детермінованою. У цьому контексті соціальні мережі описуються як “*plattformgebundene Kommunikationsräume*” — комунікативні простори, обмежені та сконструйовані логікою платформи [34, 53].

У німецькомовній політичній лінгвістиці значну увагу приділено феномену “*Affektkommunikation*” — емоційної комунікації, яка активно формує політичні інтерпретації у Twitter, TikTok та YouTube. Цей термін використовується для опису політичних висловлювань, що апелюють не до раціональних аргументів, а до почуттів, зокрема гніву, страху чи солідарності. Саме емоційна інтенсивність є тим фактором, який, за німецькими дослідниками, визначає віральність політичного контенту (нім. “*Viralität*”) [39].

Окрему увагу в німецькій науковій традиції приділено механізмам маніпуляції в цифрових медіа. Термін “*Manipulationsstrategien*” охоплює широкий спектр риторичних і когнітивних тактик, спрямованих на нав’язування певної

інтерпретації політичної події. У дослідженнях, присвячених соціальним платформам, часто використовується поняття “*algorithmische Verzerrung*” (алгоритмічне викривлення), яке позначає ситуації, коли алгоритми не лише ранжують інформацію, а й формують політичну реальність користувача через нерівномірний розподіл видимості. У німецькомовній літературі ця проблема часто описується також терміном “*Filterblase*” — інформаційна бульбашка, що виникає внаслідок алгоритмічної персоналізації [34, 53, 39].

Важливим для цього дослідження є також поняття “*Kommunikative Gattungen*” — комунікативні жанри, яке використовується представниками німецької текстової та дискурсивної лінгвістики (Г. Штайнхауер, К. Ліндерман). Цей термін дозволяє описати, як різні платформи (Twitter, YouTube, Reddit, TikTok, Instagram) відтворюють специфічні жанрові формати політичного висловлювання: мікропости, відео-есе, меми, реактивні коментарі тощо. У межах жанрового аналізу важливим є також термін “*Multimodalität*”, що означає поєднання вербальних, аудіальних та візуальних елементів у створенні політичного повідомлення [53].

Представлений матеріал систематично демонструє, яким чином німецькомовна термінологія відображає платформну логіку, алгоритмічні механізми та жанрову специфіку цифрової комунікації (див. Додаток Б).

Німецькомовна література також акцентує на ролі соціальних мереж у формуванні політичної ідентичності через поняття “*digitale politische Identität*”. Це поняття описує, як користувачі конструюють політичні позиції через лайки, репости, участь у мемах та взаємодію з алгоритмічно відібраним контентом. Дослідники підкреслюють, що така ідентичність є нестабільною, емоційно керованою та залежною від логіки платформ, що формують персоналізовані інформаційні траєкторії [34, 39].

Таким чином, німецькомовна дослідницька традиція робить вагомий внесок у розуміння політичної комунікації в цифрових медіа, пропонуючи ши-

рокий спектр термінів і теоретичних моделей, релевантних для аналізу соціальних платформ. Інтеграція понять “*digitale Öffentlichkeit*”, “*Affektkommunikation*”, “*Filterblase*”, “*Manipulationsstrategien*”, “*algorithmische Verzerrung*”, “*Kommunikative Gattungen*”, “*Multimodalität*” та “*digitale politische Identität*” дозволяє поглибити методологічний фундамент дослідження та підкреслити його міжкультурний і міждисциплінарний характер. Отже, включення німецькомовного наукового дискурсу у структуру роботи підсилює комплексність аналізу та забезпечує дотримання стандартів освітньої програми, що передбачає роботу з англійською та німецькою науковою літературою.

Висновки до розділу 1

Розділ 1 окреслив теоретичні засади дослідження цифрового політичного дискурсу та продемонстрував, що поява соціальних платформ докорінно трансформувала механізми продукування, поширення та інтерпретації політичної інформації. Політична комунікація перестала бути лінійним процесом, характерним для традиційних медіа, й набула рис мережовості, багаторівнево-сті, емоційної насиченості та алгоритмічної залежності. Ці зміни спричинили появу нових форм політичної участі, риторики та публічності.

У розділі було доведено, що кожна цифрова платформа функціонує як окремий комунікативний режим, сформований власною архітектурою, жанрами, алгоритмами й аудиторськими практиками. Залучені теоретичні підходи — теорія мережевого суспільства (М. Кастельс), концепція афективних публічностей (З. Папахаріссі), теорія платформенної логіки (Гіллеспі), медіатизації політики (Є. Штромбак, Ф. Ессер), мультимодальна парадигма (Кресс та ван Левен) та теорія учасницьких культур (Г. Дженкінс) — показали, що політичний дискурс у соціальних мережах формується на перетині технологічних можливостей і культурних практик користувачів.

Узагальнення теоретичних моделей засвідчило, що аналіз цифрової політики потребує мультидисциплінарного підходу, здатного врахувати емо-

ційні режими, жанрову структуру, алгоритмічні процеси, особливості взаємодії в коментарних полях і специфічні форми візуально-аудіального монтажу, притаманні TikTok, Instagram і YouTube. Показано, що сучасні платформи не лише відтворюють політичні наративи, а й активно їх формують, виступаючи як медіатори між політичним актором і аудиторією.

У підрозділах 1.4 та 1.5 було обґрунтовано методологічну рамку дослідження, яка спирається на поєднання дискурс-аналізу, мультимодального аналізу, контент-аналізу та порівняльного міжплатформного підходу. Виокремлені параметри аналізу — емоційність, поляризація, маніпулятивність, дезінформування та меметичність — визначають аналітичні критерії для подальшого дослідження. Сформований корпус даних охоплює різні платформи, жанри, аудиторські практики та ідеологічні позиції, що забезпечує репрезентативність і глибину порівняння.

Важливим доповненням теоретичної частини стало введення підрозділу 1.6, присвяченого німецькомовному науковому дискурсу, який суттєво розширив методологічну базу дослідження. Інтеграція концептів “digitale Öffentlichkeit”, “Affektkommunikation”, “Filterblase”, “algorithmische Verzerrung”, “Kommunikative Gattungen”, “Multimodalität” та “digitale politische Identität” дала змогу зіставити англomовні й німецькомовні наукові традиції та поглибити міжкультурний аналіз цифрової політичної комунікації. Використання німецьких термінів і теоретичних розробок забезпечило дотримання вимог освітньої програми та підкреслило міждисциплінарний характер дослідження.

Отже, Розділ 1 створює цілісну теоретико-методологічну основу, необхідну для аналізу функціонування політичних акторів у цифровому середовищі, та визначає ключові параметри, за якими у другому розділі буде здійснено порівняльне дослідження політичного дискурсу на матеріалі Twitter/X, YouTube, Reddit, TikTok та Instagram.

РОЗДІЛ 2. ОСОБЛИВОСТІ ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ В СУЧАСНИХ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ

2.1. Twitter/X як середовище політичної комунікації та конфлікту

У сучасному медіапросторі Twitter/X набув статусу однієї з центральних платформ політичної комунікації, яка поєднує миттєвість реагування, публічність висловлювання та непередбачуваність соціальної взаємодії.

На відміну від традиційних ЗМІ, де інформація проходить редагування та проходить через інституційні фільтри, Twitter створює середовище прямої, часом нестримної політичної взаємодії, де як політики, так і їхні критики перебувають в одному комунікативному просторі [23].

Кожен твіт відомого політика автоматично стає не статичним повідомленням, а точкою запуску складного дискурсу, що формується у сотнях, тисячах або навіть мільйонах коментарів. У цьому сенсі політична комунікація у Twitter являє собою не монолог влади, а динамічний політичний поліфонічний процес, у якому формуються суспільні настрої, конфлікти, підтримка та делегітимізація [19; 36].

Деталізований розподіл тональності коментарів подано у Додатку В. Як показує аналіз шести політичних акторів: Дональда Трампа, Джо Байдена, Александрії Окасіо-Кортес (АОС), Теда Круза, Найджела Фараджа та Ріші Сунака, дозволив виявити характерні патерни політичної взаємодії у Twitter, а також ключові дискурсивні стратегії аудиторії. Попри суттєві ідеологічні та національні відмінності між політиками, їхні акаунти демонструють схожі закономірності: контент політика майже завжди набуває суперечливого відлуння у коментарях, а дискусія відображає високий рівень поляризації та цифрової агресії [31].

Найяскравішим прикладом конфліктогенності є твіти Дональда Трампа. Його публікації зазвичай зосереджені на самовихвалянні, атакуванні опонентів і наголошенні на власній «історичній величі». Наприклад, коли Трамп пише про свої «економічні перемоги», більшість коментарів ділиться на два

протилежні табори: прихильники прославляють його як «єдиного справжнього президента», тоді як критики звинувачують його у злочинах, брехні чи спробах зруйнувати демократію. Таким чином, будь-яка комунікація Трампа миттєво перетворюється на поле політичної війни, де домінують поляризація, емоційність та інвективи.

Інший формат комунікації демонструє Джо Байден, чий стиль суттєво менш конфліктний і більш формальний. Його твіти здебільшого присвячені офіційним повідомленням: економічним програмам, соціальним ініціативам, інфраструктурним проектам, міжнародним домовленостям.

Проте навіть цей нейтральний тон не захищає політика від хвилі делегітимізації, яка стає центральним мотивом у коментарях. Незалежно від теми, користувачі знову і знову повторюють твердження, що Байден не пише свої твіти — “doesn't write his own tweets”, спить — “sleeps”, не здатний керувати країною — “isn't capable of running the country”. Такі реакції містять як ейджи-стські елементи: “Go take your meds”, так і політичні: “Trump did this, not you”. Тож публічний образ Байдена у Twitter формується не стільки його власними словами, скільки масовою недовірою та іронізацією з боку аудиторії.

Різко контрастує з ними цифрова присутність Александрії Окасіо-Кортес. Її прогресивна повістка — соціальна справедливість, права меншин, боротьба з нерівністю — викликає у Twitter одночасно сильну підтримку та сильну агресію. Реакції критиків мають виразно гендерний та ідеологічний характер: у коментарях її називають “communist”, “toots”, “fat”, звинувачують у незрілості, некомпетентності або навіть у маніпуляціях. Наприклад, відповідь: “AOC IS GETTING FAT!” зовсім не стосується змісту твіта, але демонструє типову для жіночих політичних фігур гендеризовану тактику дискредитації. Комбінація ідеологічної поляризації та сексистських проявів робить її одним із найяскравіших прикладів того, як жінка-політик у соцмережах стикається з подвійною атакою — політичною і гендерною.

Тед Круз у Twitter обирає іншу стратегію, через звертання уваги на національній безпеці, імміграції, підтримці Ізраїлю, релігійних цінностях. Однак реакції на його твіти виявляють майже повну відсутність довіри. Користувачі вважають його неефективним, лицемірним або занадто зосередженим на політичному піарі. Сотні коментарів починаються з фраз: “Do something!”, “Grow balls and do something”, “Where were you when Trump approved Asylum?”. Йому закидають подвійні стандарти, залежність від ізраїльського лобі та навіть цілковиту надієвість. Таким чином, його цифровий образ — це образ політика, якого хоч і чують, але не поважають і не сприймають як дієвого актора.

Одним із найбільш поляризаційних політиків у британському сегменті Twitter є Найджел Фарадж. Його твіти часто стосуються імміграції, критики ЄС, Brexit і внутрішньої політики. Реакції аудиторії різкі та діаметрально протилежні: від повної підтримки: “A voice of reason”, “Well done Nigel” до звинувачень у фашизмі, расизмі, російських зв’язках та пропаганді. Користувачі часто згадують його попередні скандальні висловлювання: «You said “Hitler was right”», “gas them”, “racial slurs”, що демонструє довготривалу пам’ять Twitter-аудиторії на токсичні висловлювання політиків. Водночас прихильники репрезентують Фараджа як голос “простих британців”, які протистоять “корумпованій еліті”. У результаті його постійний образ — це одночасно герой та ворог, символ націоналізму та символ ненависті.

Схожим, але ще більш негативним чином виглядає цифрова присутність Ріші Сунака. Його стримані, технократичні, виважені твіти часто стосуються економіки, міжнародної співпраці та комеморативних подій. Проте коментарі до них практично тотально негативні. Йому закидають провал пандемічної стратегії, економічну кризу, втрату політичної довіри, віддаленість від британців. Часто зустрічаються расистські коментарі: “go back to India”, що підкреслює наявність етнічної упередженості серед користувачів платформи. Деякі коментатори відверто пишуть: “You ruined our country”, “Who are you?”, “Fuck

off cunt”. Для Сунака Twitter стає майже не простором комунікації, а простором цифрового лінчування.

Порівняльний аналіз політичних стратегій дозволяє системно зіставити виявлені закономірності. Узагальнені результати подано у таблиці 2.1:

Таблиця 2.1 — Риторичні стратегії політиків

Політик	Домінуючі стратегії	Емоційність	Маніпуляції	Реакція аудиторії
Д. Трамп	агресія, звинувачення, образ ворога	дуже висока	спрощення, страх	висока токсичність, поляризація
Д. Байден	поміркований тон, акцент на досягненнях	низька	замовчування проблем	тотальний негатив у коментарях
АОС	соціальна справедливність, захист меншин	середня	моралізація	звинувачення в комунізмі, сексизмі
Тед Круз	патріотизм, загроза безпеці	висока	емоційні узагальнення	агресія, звинувачення в лицемірстві
Найджел Фарадж	антиміграційна риторика, “я опозиція”	дуже висока	страх, популізм	масивні звинувачення в расизмі
Ріші Сунак	технократичність, спроби бути дипломатичним	низька	переінтерпретація фактів	агресивні атаки

Таблиця 2.1 демонструє, що Twitter підсилює емоційно найбільш помітні типи комунікації: агресивні політики отримують агресивні реакції, технократи — хвилю недовіри, а жінки-політики стикаються з подвійною дискредитацією.

Стає очевидним, що незалежно від ідеологічної позиції політика, Twitter структурує публічний дискурс за логікою конфлікту, емоційного загострення та персонального нападу. Взаємодія між політиками та аудиторією набуває форми системної делегітимізації, де коментарі часто повністю замінюють зміст твіту.

У цілому контент-аналіз продемонстрував низку спільних структурних моделей:

1) У коментарях переважає стратегія делегітимізації: майже кожен політик стикається з масовими сумнівами щодо власної компетентності або правомірності своїх дій. Найчастіше це проявляється у твердженнях “You didn’t write this”, “Who are you?”, “You’re finished”.

2) Значну роль відіграє агресія — як політична, так і особиста. Практично жоден із політиків не уникає токсичного дискурсу, який містить образи, погрози, расистські та сексистські напади.

3) Twitter стає середовищем поширення конспірологічних наративів: політиків звинувачують у роботі на іноземні спецслужби, фармацевтичні корпорації, “глибоку державу”, ісламістські групи або “Zionist overlords”.

4) Важливою є також меметизація політичних дискусій, коли користувачі замінюють складні політичні аргументи короткими емоційними слоганами або мемами.

Сукупно ці спостереження засвідчують, що Twitter формує політичну реальність, у якій голос політика звучить лише як один із багатьох, і далеко не домінуючий. Реакції аудиторії не віддзеркалюють політичні настрої, а активно створюють нове поле політичного значення, яке може підсилювати або

повністю руйнувати репутацію політичних акторів. Таким чином, Twitter стає не комунікаційним інструментом, а полем цифрової боротьби, де політики існують у режимі постійної взаємодії з масовими емоціями, агресією, недовірою та поляризацією.

2.2 Політичний дискурс на YouTube як алгоритмічна екосистема: риторика, маніпуляції та динаміки цифрової аудиторії

YouTube сьогодні виступає однією з ключових платформ для політичної комунікації, яка не лише транслює інформацію, а й активно формує ідеологічні рамки, емоційні орієнтири та стилі мислення. На відміну від Twitter, де панує коротка, імпульсивна та високотемпова комунікація, YouTube пропонує довгі, сюжетно розгорнуті відео, що дозволяють ведучим вибудовувати цілісні риторичні конструкції, а глядачам формувати тривалі ідеологічні лояльності [17].

Цей формат створює особливу структуру впливу, у якій поєднується журналістика, популізм, емоційна мобілізація, ідеологічна селекція контенту, а головне — алгоритмічна фільтрація, що підсилює вже наявні політичні схильності користувачів. Аналіз семи впливових каналів: Ben Shapiro, The Young Turks, Tim Pool, GB News, Novara Media, Nigel Farage та Breaking Points — дозволяє побачити, як у межах однієї платформи співіснують відразу кілька паралельних політичних світів, які майже не перетинаються один з одним [14; 27].

Для систематизації цих відмінностей нижче наведена порівняльна таблиця, що узагальнює ідеологічні орієнтації, риторичні стратегії та маніпулятивні техніки проаналізованих каналів:

Таблиця 2.2 — Порівняльна характеристика політичних
YouTube-каналів

Канал	Ідеологічне позиціонування	Домінантна риторика	Маніпулятивні техніки	Алгоритмічний патерн
Ben Shapiro	Правоконсервативний	Риторика загрози, швидкі логічні схеми	Cherry-picking (вибірковий стиль), страх, прискорення аргументації	Висока поширюваність через “обурення”
The Young Turks (TYT)	Ліва прогресивна	Моральне обурення, критика еліт	Моральний абсолютизм, гіперболізація	Бульбашка індегнації
Tim Pool	Правоцентристський популізм	Наратив хаосу та кризи	“Just asking questions”, драматизація	Стабільне ранжування через тривогу
GB News	Консервативна Британія	Ностальгія за “старою Британією”	Ідентифікаційна паніка, перебільшення	Підсилення у UK-сегменті
Novara Media	Лівий аналітичний	Структурна критика капіталізму	Упередженість влади, відбір фактів	Глибокий час перегляду
Nigel Farage	Правий популізм	“People vs elites”, імміграція	Образ ворога, національна риторика	Високий CTR (показник клікабельності) та персоніфікація

Продовження табл. 2.2

Breaking Points	Центристсько-популістський	Недовіра до інституцій	Балансова помилка, скептицизм	Широка аудиторія через довгі відео
-----------------	----------------------------	------------------------	-------------------------------	------------------------------------

Таблиця 2.2 показує, що YouTube не є нейтральним середовищем: кожен канал формує власний риторичний стиль, побудований на інтенсивності емоцій, підборі наративів, швидкості подачі та специфічному використанні маніпулятивних технік. Це підтверджується і нашим кількісним аналізом, що дозволяє зіставити рівень емоційності каналів.

Додаток Г демонструє, що найвища емоційна насиченість характерна для Shapiro та The Young Turks, які знаходяться на протилежних полюсах ідеологічного спектра, але використовують схожі емоційні механізми: швидкий темп, ритмічне підсилення інтонацій, персоніфікацію ворога та моральну дихотомію. Tim Pool, GB News і Nigel Farage працюють у зоні середньої-високої емоційності, конструюючи відчуття небезпеки, загрози чи соціального розпаду. Натомість Novara Media демонструє найнижчу емоційну інтенсивність: їхня подача більш раціоналізована, технократична, з акцентом на структурному аналізі. Breaking Points балансує між двома стратегіями, поєднуючи критичність із порівняно стриманою подачею.

У правоконсервативному сегменті, представленому Ben Shapiro, Tim Pool, Nigel Farage та GB News, домінує риторика тривоги, небезпеки та боротьби. Найяскравішим прикладом є Ben Shapiro, чий стиль базується на високій швидкості мовлення, створенні ефекту раціональності та рішучого “викриття” опонентів.

Шапіро будує аргументацію через короткі фрагменти фактів, вирваних із контексту, але поданих у швидкому темпі, що не залишає глядачу часу на рефлексію. У його відео простежується повторювана структура: окреслення

загрози (“радикальні ліві руйнують Америку”), підкріплення емоційною інтонацією та завершення меседжем про необхідність “боротьби” за традиційні цінності.

Одним із типовим прикладів є його реакції на теми міграції, де він уникає системного аналізу, натомість фокусуючись на одиничних випадках злочинів, що формує хибну закономірність. У коментарях його глядачі підсилюють це спрощення, пишучи: “Democrats want chaos”, “Illegals are everywhere”, демонструючи, як риторика ведучого переходить у масову політичну емоцію.

Правопопулістський сегмент представлений і Тімом Пулом, чия комунікація є гібридною: ведучий позиціонує себе як “незалежного журналіста”, однак використовує риторику занепаду та загрози, властиву правому спектру. У його відео, присвячених економічним тенденціям, домінує наратив неминучої катастрофи, наприклад теза про майбутній крах ринку праці через штучний інтелект.

Цікаво, що Пул активно використовує стратегію псевдо-нейтральності — він заявляє, що “лише цитує факти”, але його добір матеріалів однозначно відображає правоконсервативну рамку. Його коментарі це підтверджують: користувачі масово пишуть про неможливість знайти нову роботу, про “крах економіки”, про “корумповану політичну еліту”, що свідчить про домінування наративів страху та недовіри.

У британському правому сегменті YouTube домінують GB News і Nigel Farage, які поєднують традиційну медійну форму ток-шоу з емоційно загостреною правою риторикою. GB News використовує формат “народного обурення”, в якому ведучі навмисно умовно “провокують” аудиторію на емоційні реакції.

Наприклад, у відео, присвячених міграції, ведучі часто застосовують риторику “втрати Британії”, стверджуючи, що уряд “зрадив” англійців, тоді як “неконтрольована міграція руйнує суспільство”. Найджел Фарадж натомість працює в персоналістичній манері: він подає себе як людину, яка “вже багато

років попереджає”, апелює до “звичайних британців” і формує чітку дихотомію “народ — еліта”. Його аудиторія надзвичайно активна і токсична, з високим рівнем ксенофобних коментарів, що демонструє, як YouTube-платформа підсилює етнонаціоналістичні настрої.

На противагу цьому лівий YouTube формує зовсім інший дискурс — морально-оцінний, спрямований на викриття структур несправедливості. Канал The Young Turks (ТҮТ) зосереджується на критиці республіканців, корпорацій, мільярдерів, інституційної корупції та військового впливу США. Їхня риторика емоційна, але в іншому ключі: це риторика обурення та моральної неправоти. Коли ТҮТ аналізують політичну кризу чи економічні проблеми, вони підкреслюють не загрозу від меншості (як роблять праві канали), а системну несправедливість, що походить від “могутніх еліт та корпоративних інтересів”.

Один із характерних елементів — повторювана стратегія “викриття” (exposing), коли журналісти викладають деталі фінансових зв’язків політиків, корупційні скандали або випадки зловживання владою. У коментарях це призводить до високого рівня антикорпоративної мобілізації: користувачі активно підтримують критику, пишучи, наприклад: “The billionaires pay the millionaires to convince the people making 50k a year that the problem is the people making 20k.”

Novara Media представляє більш академічний лівий сегмент — їхня риторика менш емоційна, більш структурна. Вони системно аналізують кризи капіталізму, неоконсервативні політики, глобальні економічні процеси, часто посиляючись на наукові дослідження. Їх стиль — це інтелектуальна критика, у якій домінують терміни “неоліберальна модель”, “структурна нерівність”, “системний провал ринку”. Вони уникають популізму, однак маніпуляція проявляється у формі селективного вибору даних, які підсилюють їхню ідеологічну позицію. Коментарі під їхніми відео часто складаються з аналітичних реплік, але також демонструють високу недовіру до уряду та інституцій.

У центрі цієї медійної мапи стоїть Breaking Points — канал, що намагається поєднати ліву та праву оптики. Формально позиціонуючись як незалежна журналістика, канал об'єднує двох ведучих із різними політичними орієнтаціями: Раяна Грімма (ліве крило) та Емілі Джашинські (праве). Така структура створює унікальну динаміку, де новини подаються ніби поза традиційною партійною парадигмою, але на рівні риторики все ж проглядаються ідеологічні уподобання кожного з ведучих.

У проаналізованому відео про економічні тенденції ведучі обговорюють дані ADP про втрату робочих місць, зосереджуючись на темі економічної нестабільності. Грімм використовує структурно-аналітичний підхід, підкреслюючи недоліки корпоративної моделі найму, тоді як Джашинські наголошує на проблемах регуляції та тарифах. У коментарях глядачі показують розкол: частина підтримує Грімма: “Ryan is a treasure”, тоді як інші агресивно критикують Емілі: “Emily voted for this”, “she giggles through people’s misery”. Це свідчить, що навіть канал, який намагається бути позацентровим, у YouTube неминуче стає полем для конфлікту.

Загалом аналіз відеоконтенту та коментарів показує, що YouTube створює три паралельні інформаційні реальності. Правий блок домінує завдяки сильній емоційності та алгоритмічно зумовленому широкому охопленню тем страху; лівий — завдяки морально-етичній рамці та викривальним форматам; центристський — завдяки кризі довіри до традиційних ЗМІ та запиту на альтернативні інтерпретації подій. Емоційні профілі цих кластерів кардинально різняться: правий сегмент оформлений через страх і гнів, лівий — через обурення та почуття несправедливості, центристський — через тривогу та розчарування в системі [18].

Усі канали демонструють різні типи політичної маніпуляції:

- Праві використовують драматизацію, апеляцію до “ворога”, персоналізацію провини, емоційні узагальнення;

- Ліві — моральний осуд, структурні звинувачення та риторику несправедливості;
- Центристи — недовіру до інституцій та селективну критику обох сторін.

Алгоритм YouTube активно підтримує ці патерни, підсилюючи ролики, які викликають сильні емоції, що веде до формування алгоритмічних бульбашок, у яких користувачі отримують лише той контент, який підкріплює їхні вже наявні переконання [11; 33].

Таким чином, YouTube постає не лише майданчиком для медіапоширення, а й інструментом політичної сегментації, який структурує політичну реальність відповідно до емоційних, ідеологічних та алгоритмічних логік. У межах цієї екосистеми політичні канали не лише інформують — вони створюють політичні світи, задають норми дискусії, формують ворогів і героїв, вибудовують наративи кризи або надії. Це робить YouTube одним із ключових медійних інструментів 21-го століття, що визначає спосіб мислення та політичної участі мільйонів користувачів.

2.3. Reddit-аналіз політичної комунікації в різних ідеологічних середовищах

Політична комунікація на Reddit функціонує як багатокомпонентна система, у якій різні тематичні спільноти (сабреддіти) формують власні правила фреймінгу, аргументації та легітимації політичних позицій. Reddit не є однорідним середовищем: він структурований як набір паралельних цифрових “публічних сфер”, кожна з яких має власні норми, ідеологічну спрямованість та ступінь толерантності до поляризованої риторики [19].

Аналіз дискусій у r/politics, r/Conservative, r/Liberal, r/worldnews, r/PoliticalDiscussion, r/PoliticalHumor, r/NeutralPolitics та r/AskPolitics виявляє спектр комунікативних стратегій — від емоційного фреймінгу та поляризованої ідентичнісної мобілізації до нейтрально-аналітичного дискурсу, який опирається на емпіричні дані.

У суто політичних сабреддитах фіксується найбільш інтенсивний прояв афективної поляризації, коли політичні опоненти зображуються не як носії альтернативних поглядів, а як морально небезпечні групи. У r/politics домінує ліберальний фреймінг, де республіканці часто подаються як загроза інституційній стабільності [19].

У цьому середовищі сарказм виконує функцію групової ідентифікації: у дискусіях трапляються твердження на кшталт: *“Republicans only break things; they have no real policy agenda”*. Гумористично-гнівна риторика формує почуття спільної позиції, водночас посилюючи негативний образ опонента.

У r/Conservative домінує протилежний дискурс: загроза походить від демократів, ліберальних медіа або федерального уряду. Часто з’являються твердження типу: *“Democrats weaponize every institution; they can’t be trusted with power”*. Тут простежується «захисний» фреймінг, у якому консервативна спільнота уявляє себе останньою лінією оборони традиційних цінностей [17].

У r/Liberal також простежується тенденція до моральної інтерпретації політичних подій, але у ліволіберальній площині. Користувачі активно підкреслюють економічну та соціальну справедливість. Наприклад, у дискусії довкола матеріалу *“French lawmakers vote to tax American retirees”* з’являються коментарі на кшталт: *“Social programs only work if people are paying into them”*, що демонструє фокус на справедливому перерозподілі ресурсів. Аналогічно, оцінка поведінки Республіканської партії часто подається через моральний осуд, наприклад: *“The GOP has enabled Trump for years; any divergence now is political survival, not principle”*. Такий дискурс підкреслює цинічну мотивацію політичних опонентів та зміцнює ідентифікацію «свого табору».

Попри протилежні ідеологічні напрямки, ці три сабреддита структурно подібні: вони організовані навколо емоційних реакцій, оцінних суджень та групової лояльності, що підтверджує теорію афективної поляризації [19].

Сабреддіт r/worldnews позиціюється як нейтральний простір для міжнародних новин, проте аналіз демонструє, що користувачі активно проєктують

внутрішні політичні рамки на глобальні події. Новини часто стають приводом для висловлення позицій щодо власної країни, особливо у темах безпеки та економіки [11; 20].

Наприклад, обговорення події *“Ukraine’s interceptor drone downs Russia’s jet-propelled Shahed UAV”* супроводжується технологічно-політичними інтерпретаціями, як-от: *“History doesn’t repeat exactly, but it rhymes — we are entering the drone dogfight era”*. Це свідчить про тенденцію до історичної аналогізації, що надає сучасним подіям значення в рамках ширших воєнно-технологічних трансформацій.

Інші новини, такі як *“Trump says US will permanently pause migration from ‘Third World Countries’”*, викликають емоційно-нарративні реакції, які відтворюють внутрішньоамериканські дебати щодо імміграції. Таким чином, r/worldnews одночасно є глобальним і національно орієнтованим простором: міжнародні події слугують тригерами для локальних політичних дискусій.

Зміщення дискурсивного центру — від емоцій до раціональності — найбільш помітне у r/PoliticalDiscussion та особливо r/NeutralPolitics. У цих спільнотах чітко регламентовано вимоги до аргументації: твердження мають бути підтверджені джерелами, а персональні нападки заборонені [20].

У r/NeutralPolitics користувачі часто використовують академічні або журналістські джерела. Наприклад, у дискусії *“Is there any precedent for Trump seeking a \$230M settlement from his own DOJ?”* коментатор цитує *The New York Times*: *“The situation has no parallel in American history”*. Така форма аргументації демонструє увагу до історичної унікальності подій та опору до спекуляцій.

У дискусії про політичне насильство після замаху на Дональда Трампа аналіз базується на зіставленні даних PNAS та Reuters/Ipsos: *“The July 2024 assassination attempt was followed by lower in-group support for partisan*

violence... but longer-term trends remain unclear". Цей тип дискурсу є максимально наближеним до академічного: користувачі апелюють до методологічно обґрунтованих досліджень.

У r/PoliticalDiscussion відчутна більша свобода інтерпретацій, але стиль залишається структурованим. Наприклад, у відповіді на питання *"How do political scientists interpret Republican lawmakers diverging from Trump?"* користувач пояснює: *"Congressional independence is the historical norm; Trump-era loyalty was the aberration"*. Аргументація тут вибудовується через інституційні порівняння та історичні прецеденти.

У r/PoliticalHumor домінує сатиричний та меметичний фреймінг, який виконує функцію спрощення, узагальнення та символічного підсилення політичних позицій. Мемна продукція часто візуально репрезентує політиків як карикатурних персонажів, зводячи складні політичні проблеми до зрозумілих символів. Такий гумор не є нейтральним: він впливає на те, як користувачі сприймають політичні фігури, адже меми виконують роль "фільтрів реальності" у цифровому середовищі [25].

Сабреддіт r/AskPolitics функціонує як майданчик політичної соціалізації та інституційного навчання. Комунікація орієнтована не на дебати, а на пояснення механізмів політичної системи. Наприклад, у дискусії про виконавчі укази з'являється розгорнуте пояснення: *"EOs do not carry the weight of statutory law; they govern federal agencies, not the public"*. У темі про політичне майбутнє Камали Гарріс користувачі посилаються на пенсійне законодавство та історичні прецеденти, що підкреслює інституційний характер дискурсу.

Особливо показові дискусії, у яких користувачі запитують про ідеології або розбіжності між "лівими" і "правими". В одній із відповідей подається ключовий для цього сабреддіта меседж: *"You don't need to adopt an ideological label; understanding issues is more important than affiliating with a group"*. Тут простежується педагогічна функція середовища, що контрастує з поляризованими сабреддітами.

Для узагальнення виявлених дискурсивних моделей доцільно представити порівняльну характеристику проаналізованих сабреддів. Таблиця нижче систематизує ключові параметри політичної комунікації — домінантні фрейми, типові аргументаційні стратегії, рівень поляризації та типові приклади з дискусій. Така структуризація дозволяє побачити, яким чином різні спільноти Reddit виробляють, інтерпретують та легітимують політичні смисли, а також у чому полягає їх принципова відмінність як комунікативних середовищ:

Таблиця 2.3 — Основні дискурсивні особливості політичних сабреддів Reddit

Сабреддіт	Домінантний дискурс	Типові стратегії	Приклад
r/politics	Ліберально поляризований	Сарказм, моральна критика	“Republicans only break things.”
r/Conservative	Правоконсервативний	Загроза державного втручання, «облога»	“Democrats weaponize every institution.”
r/Liberal	Соціальна та економічна справедливість	Нормативна критика правих	“Social programs only work if people are paying into them.”
r/worldnews	Глобальні новини з внутрішнім фреймінгом	Історичні аналогії, проєкція локальної політики	“History doesn’t repeat but it rhymes.”
r/PoliticalDiscussion	Раціонально-дискусивний	Історичні паралелі, структурний аналіз	“Congressional independence is the historical norm.”

Продовження табл. 2.3

r/PoliticalHumor	Меметичний гумор	Сатира, фреймінг через спрощення	візуальні меми
r/AskPolitics	Просвітницький	Інституційні пояснення	“EOs govern agencies, not the public.”
r/NeutralPolitics	Академічно-аналітичний	Джерела, інституційний підхід	“The situation has no parallel in American history.”

Аналіз Reddit демонструє складну екосистему політичної комунікації, де різні сабредіти виконують різні функції — від емоційної мобілізації до академічного аналізу:

1. Ідеологічні спільноти формують поляризовані наративи;
2. Новинні — інтерпретують глобальні події через локальні рамки;
3. Аналітичні — підтримують науково орієнтований дискурс;
4. Гумористичні — спрощують політику через сатиру;
5. Просвітницькі — забезпечують політичну освіту.

У сукупності ці комунікативні практики відображають структуру сучасного цифрового суспільства, де політична реальність дедалі більше формується не лише інституціями, а й онлайн-спільнотами, які визначають рамки інтерпретації подій і межі ідеологічної уяви.

2.4. TikTok та Instagram як естетично-алгоритмічні середовища політичної комунікації

TikTok та Instagram функціонують як візуально-емоційні простори, у яких політична комунікація відбувається не через раціональну аргументацію, а через естетику, жанр, ритм і музичний монтаж [21; 33]. На відміну від Reddit чи Twitter, де дискурс будується текстуально, TikTok і Instagram виробляють

політичні смисли через атмосферу, а не через доказ. Політичний контент у цих середовищах нагадує швидку візуальну драматургію: короткі фрагменти новин, фільмів, мемів, особистих історій, накладені на музичні треки, здатні викликати різку емоційну реакцію.

Алгоритм TikTok прискорює цей ефект: кілька секунд взаємодії з відео політичної тематики запускають ланцюгову рекомендацію десятків роликів подібного емоційного тону. Так формується персоналізована політична стрічка, багато в чому незалежна від реальних політичних уподобань користувача — важливішою є афективна інтенсивність контенту [36; 11]. Instagram, зі свого боку, пропонує іншу модель: візуально структурований політичний фреймінг через інфографіку, каруселі, стилізовані меми та естетизовані емоційні наративи [33].

У політичних трендах TikTok особливо помітна роль жанрових шаблонів, які суттєво впливають на сприйняття політичних подій [21]. Наприклад, відео про замах на Дональда Трампа 2024 року з'являлися у форматі конспірологічного true crime: сповільнений рух охорони, червоні обведення на кадрах, драматичний саундтрек у стилі трилера. Естетика жанру автоматично підсилює довіру, навіть якщо зміст не містить доказів.

Подібним чином працювали AI-згенеровані зображення Taylor Swift у стилі американських військових постерів 1940-х із підписами на кшталт *"Taylor wants you to vote for Donald Trump"*. Попри те, що Swift офіційно підтримала Kamala Harris, а зображення були створені штучним інтелектом, ретро-естетика надавала фейковій заяві про підтримку (endorsement) історичної ваги. Ефект стилізації замінював фактологічну перевірку.

Ще показовіший приклад є відео-доказ *"Kamala Harris hit-and-run accident 2011"*, яке поширювалося проросійськими мережами у 2024 році. Deepfake був стилізований під документальне свідчення: нейтральний фон,

тиха інтонація, пряма мова очевидця. Саме естетика документальності створювала відчуття достовірності. У цих випадках політична комунікація функціонує як монтажна риторика: переконує не інформація, а форма.

У цих прикладах політика функціонує не як дискусія, а як естетизована емоційна історія, у якій монтаж має більший переконливий ефект, ніж інформація.

Поступове зміщення політичної комунікації у бік емоційної естетики стає особливо помітним, коли порівняти ТікТок-відео з Instagram-візуальностями, де логіка сприйняття значною мірою залежить від дизайнерського оформлення [21; 33]. На відміну від ТікТок, який працює через імпульсивну реакцію на звук і ритм, Instagram структурує політичні повідомлення як ретельно вибудовані візуальні наративи: інфографіки, пастельні каруселі, “educational slideshows”, стилізовані меми, фотографії з текстовими накладками.

У період виборів у США 2020 року та протестів BLM саме Instagram став майданчиком, де політична інформація, у форматі pastel infographics: “How to be an ally”, “Defund the police: explained” перетворювалася на дизайн-об’єкт: мінімалістичний, симетричний, емоційно контрольований. Ця візуальна дисципліна створює відчуття компетентності й авторитетності, що дозволяє інтегрувати навіть радикальні меседжі в естетику соціальної турботи або інтелектуальної впорядкованості.

Проте за зовнішньою гармонією цих платформ приховується складна система політичних естетик, що функціонують як готові жанри. Наприклад, tradwife-aesthetic, популярна серед правоконсервативних спільнот, романтизує домашність і жіночу покору через кадри кухні, саду, ретро-суконь, пастельного освітлення.

Відео таких лідерок думок, як @estee.williams або Mrs. Midwest, пропонують не лише їх стиль життя (lifestyle), але й цілісний ідеологічний фрейм: сім’я як ієрархія, жінка як “допоміжна роль”, фемінізм як “розпад природного

порядку”. Естетичний шарм, таким чином, маскує політичні імплікації — консервативна доктрина подається як “красиве життя”.

Поруч із цим існує спектр “alpha-male” або “manosphere” естетик, пов’язаних із фігурами на кшталт Andrew Tate. Їхнє візуальне поле вибудовується навколо темних інтер’єрів, різких монтажних склейок, написів у стилі motivational posters та агресивних музичних треків [27]. У цих образах політика зводиться до ідеї радикального індивідуалізму: “The government makes you weak”, “A real man builds his own destiny”, “Social programs are for losers”. Візуальна агресивність виступає аналогом політичного меседжу: домінувати — означає мати рацію.

У протилежному емоційному полі функціонують феміністичні, queer-friendly та ліволіберальні естетики, які використовують зовсім іншу палітру засобів. Яскраві кольори, гумор, самоіронія, елементи pop-culture та легкий, жартівливий стиль коментарів характерні для відео, що пояснюють політику “in simple terms”. Поширеним є формат “hot girls explain politics”, де важкі теми, як аборти, расизм, соціальна нерівність подаються через повсякденні ситуації та особистий досвід. Така естетика підкреслює нормальність політичної участі, роблячи її частиною щоденної самоідентифікації.

Поруч із цим розвивається соціалістична “soft aesthetic”, що поєднує критику капіталізму з елементами культури затишку (cozy culture) [33]. У TikTok- та Instagram-відео профспілкових активістів США або лівих блогерів на кшталт @soygev політичні меседжі оформлюються через візуальні коди домашнього затишку, дерев’яні меблі, тепле світло, горнятко чаю. Це створює контраст між естетикою спокою та антикапіталістичною риторикою, де турбота і спільність стають політичним аргументом самі по собі.

Особливе місце займає патріотична естетика, яка стала домінантною у відео про війну в Україні, протести в Ізраїлі та вибори у США. Тут політичний меседж працює через епічність: сповільнені кадри військових, національні

прапори, драматичні інструментальні композиції, гасла про свободу та стійкість [27].

У TikTok відео про Україну популярними є монтажні з фронту під “Щедрик”, символічні образи калини, відео волонтерів у стилі “heroic edit”. В американському просторі: військові ролики, політичні кампанії Трампа в образі “сильного лідера”, або кліпи зі слоганами про “відновлення величі”. Патріотична естетика, незалежно від країни, використовує емоцію величі та жертвовності, інтерпретуючи політику як драматичну боротьбу.

Ці естетики не існують у вакуумі, вони живлять і формують діяльність молодих політичних впливовців покоління Z, які стали ключовими комунікаторами на TikTok та Instagram. Їхній вплив не ґрунтується на інституційній владі чи професійній експертизі, він виникає з відчуття автентичності та близькості. Фігури на кшталт Harry Sisson, який емоційно реагує на новини у форматі “Guys, this is insane!”, або Chris Mowrey з його стислими пояснювальними брифінгами, формують новий стандарт політичної журналістики — швидкої, персональної, афективної.

Поряд із ними діють інші типи комунікаторів: V Spehar з характерною подачею “from under the desk”, що створює інтимну атмосферу довіри; Keith Edwards, який перетворює політичні події на сатиричні рілси; молоді консервативні автори на кшталт Christian Walker, які комбінують звичайний повсякденний контент і політичні меседжі; або Maxwell Frost — перший конгресмен покоління Z, чия кампанія великою мірою спиралася на TikTok як інструмент мобілізації молоді.

Спільною рисою цих лідерів думок є залежність від алгоритмічної логіки: TikTok просуває відео, що викликають швидкі емоційні реакції, а Instagram — ті, що утримують увагу шляхом візуальної структури. Алгоритми винагороджують не політичний смисл, а ритм, монтаж, впізнаваний формат, тому молоді автори навчаються політичної комунікації не через інституції, а через аналіз того, “що заходить”.

У цьому контексті особливо відчутними стають ризики дезінформації: відео з deepfake-ефектами, стилізованими під документальні свідчення, ролики з емоційно оформленими фейковими заявами про підтримку чи конспірологічні монтажі поширюються швидше, ніж перевірені новини.

Дослідження Kitchens та інші роботи, зібрані у цьому підрозділі, підтверджують, що TikTok здатен створити персоналізовану політичну ехокамеру менш ніж за пів години, а Instagram формує ідеологічні “естетичні спільноти”, де емоційний резонанс замінює фактологічну точність.

Обидві платформи працюють за логікою емоційного підсилення, проте реалізують її різними способами: TikTok — через монтаж, ритм і жанрові формати, Instagram — через структуровану візуальність та меметичні стилі. Додаток А демонструє, як саме поєднання естетики та алгоритмів формує політичну поведінку користувачів на кожній із платформ [21].

У результаті TikTok та Instagram формують новий тип політичного середовища, у якому естетика визначає і спосіб інтерпретації подій, і механізми мобілізації, і навіть уявлення про те, що вважати правдою. Це політика, що існує у ритмі відеомонтажу, у кольорах дизайну, у музичному супроводі коротких кліпів — політика, яка переконує не аргументом, а атмосферою.

2.5. Порівняльний аналіз платформ: аудиторії, риторичні моделі та стилістична адаптація політичних акторів

Порівняння соціальних платформ, проаналізованих у попередніх підрозділах, дозволяє розкрити структурні механізми, за допомогою яких політичні повідомлення не лише поширюються, а й трансформуються відповідно до медійної логіки кожного середовища. Попри те, що політики часто публікують ідентичні за змістом тези у Twitter/X, YouTube, Reddit, TikTok чи Instagram, форма їхнього сприйняття, інтерпретація та реакція аудиторії виявляються принципово різними.

Такі відмінності зумовлені як технологічними особливостями платформ: довжиною повідомлення, темпом споживання контенту, алгоритмічними механізмами, так і соціально-психологічними профілями аудиторій, що сформувалися в межах кожної екосистеми [13].

Twitter/X, як показано у підрозділі 3.1, функціонує як середовище миттєвих реакцій, де комунікація формує не раціональний дискурс, а конфліктну динаміку. Коротка форма твіта радикально зменшує можливість контекстуалізації політичної інформації, що перетворює платформу на простір, у якому переважають інвективи, різкі оцінні судження та стратегії делегітимізації.

Саме коментарі у Twitter визначають подальшу долю висловлювання: вони не лише віддзеркалюють ставлення аудиторії, а й формує новий, часто протилежний до початкового політичний наратив. Емоційна насиченість комунікації: ейджизм у коментарях до Джо Байдена, гендеризована агресія проти Окасіо-Кортес, расистські маркери у відповідях Сунаку — демонструють, що Twitter відтворює моделі афективної поляризації, описані у працях Папахаріссі та інших дослідників “affective publics” [21]. Ця платформа системно заохочує конфлікт, адже алгоритми підсилюють ті реакції, що викликають обурення або протистояння.

На противагу цьому YouTube, проаналізований у підрозділі 3.2, створює середовище, яке дозволяє ведучим та політичним медіаперсонам будувати складні, багатопланові ідеологічні наративи. Сам формат відео є тривалий, структурований, із можливістю монтажної аргументації, що сприяє конструюванню цілісних фреймів, які не лише інформують, а й формують тривалу політичну лояльність.

Алгоритмічна логіка YouTube посилює ефект ідеологічної сегментації: рекомендації “звужують” інформаційне поле користувача, підсилюючи ті відео, що відповідають його емоційним і когнітивним уподобанням.

Саме тому правоконсервативний сегмент (Ben Shapiro, Tim Pool, GB News, Nigel Farage) та прогресивний сегмент (The Young Turks, Novara Media)

формують майже автономні політичні світи, у яких ідеологічні оповіді відтворюються з високою стабільністю. У цьому сенсі YouTube виконує функцію інструмента “повільної політичної соціалізації” [27], на відміну від Twitter, який репрезентує “швидку політичну реактивність”.

Reddit, розглянутий у підрозділі 3.3, пропонує зовсім іншу конфігурацію цифрового дискурсу. Це поліцентрична система тематичних спільнот, де різні сабреддіти виробляють власні норми аргументації та рівні толерантності до поляризації. Політизовані спільноти (r/politics, r/Conservative, r/Liberal) відтворюють емоційний фреймінг, що збігається за механікою з Twitter-динамікою, але у більш структурованій формі: групова ідентичність формується не лише через коментарі, а й через внутрішні правила спільноти.

Аналітичні та інституційні сабреддіти (r/NeutralPolitics, r/AskPolitics) натомість пропонують дискурс, орієнтований на доказовість, академічність та посилення на перевірені джерела. Таким чином, Reddit демонструє одразу кілька контрастних режимів політичної комунікації: поляризовані, раціоналізовані, гумористично-меметичні та освітні, які у співіснуванні утворюють складну екосистему політичних смислів [1].

TikTok та Instagram, які стали об’єктом аналізу у підрозділі 3.4, визначають принципово інший спосіб політичного фреймінгу — емоційно-естетичний. На цих платформах зміст перетворюється на образ, а аргументація — на жанрову структуру або візуальну атмосферу. TikTok реалізує логіку “швидкої емоційної драматургії” через монтаж, звук, ритм та жанрові шаблони (true crime, heroic edit, motivational aesthetics), що робить політичні повідомлення схильними до естетизації незалежно від їхнього фактичного наповнення [33].

Instagram своєю чергою дисциплінує політичний контент через дизайн впорядкованість: інфографіки, каруселі, навчальні слайди та пастельну естетику активізму. Обидві платформи формують політичні смисли через афективний резонанс, а не через доказовість, що підтверджують дослідження affective politics та emotional contagion у коротких відеоформатах [28].

Додаток Г демонструє, що кожна платформа формує власну модель політичної комунікації. Twitter виявляє найвищий рівень емоційності та поляризації, що узгоджується з домінуванням реактивних, конфліктних обмінів у коментарях. TikTok поєднує високу емоційну інтенсивність із підвищеною меметичністю та поширенням дезінформації, що пов'язано з жанровими шаблонами коротких відео та алгоритмічним підсиленням афективного контенту.

Instagram демонструє нижчу поляризацію, але зберігає високий рівень маніпулятивності шляхом візуально впорядкованих, стилізованих політичних меседжів. YouTube характеризується найвищою маніпулятивністю через довгі структуровані наративи, тоді як Reddit поєднує низький рівень дезінформації з високою меметичністю, що віддзеркалює різноманітність локальних дискурсивних спільнот. Загалом графік підтверджує: політичний смисл на різних платформах інтерпретується через різні алгоритмічно й естетично визначені режими.

Ці відмінності між платформами стають особливо помітними, коли проаналізувати, як один і той самий політик адаптує свій стиль відповідно до вимог середовища. Наприклад, Дональд Трамп у Twitter постає як конфліктний, імпульсивний актор, у коментарях до якого домінує поляризація; на YouTube його образ репрезентується через тривалі політичні відео, що використовують патріотичні фрейми й мотиваційну риторичку; у TikTok він часто з'являється у форматі іронічних або героїзованих фан-редагувань; у Reddit — як предмет меметизації або інституційної критики залежно від сабреддиту.

Аналогічно, АОС, яка стикається у Twitter з гендеризованою агресією, у TikTok отримує значно більш сприятливий простір, де її короткі пояснювальні відео або переформатовані кліпи стають частиною ліволіберальних естетик; на YouTube її образ часто прив'язується до структурної критики капіталізму у лівих каналах, а в Reddit-форумах розгортається більш аргументована дискусія про її політичну лінію. Така міжплатформна варіативність демонструє, що су-

часні політики існують не в одній публічній сфері, а в множинних, технологічно та естетично відмінних середовищах, кожне з яких формує власну версію їхнього політичного образу.

Отже, порівняльний аналіз показує, що політична комунікація у цифрових мережах є не уніфікованим процесом, а системою платформно зумовлених режимів:

- Twitter створює модель конфліктної, реактивної взаємодії;
- YouTube формує тривалі наративи та стабільні ідеологічні спільноти;
- Reddit пропонує політичний плюралізм дискурсивних форматів;
- TikTok і Instagram виробляють емоційно-естетичні способи політичної інтерпретації.

Сукупність цих режимів свідчить про трансформацію сучасної політичної комунікації: її структура дедалі більше залежить не від змісту повідомлення, а від медіаплатформи, яка визначає темп, емоційність, форму та спосіб залучення аудиторії. Унаслідок цього політичні смисли у цифровому просторі виникають як результат взаємодії між логікою цифрових платформ, алгоритмічними механізмами та практиками споживання, а не як пряма функція політичного смислу [1; 11].

Висновки до розділу 2

Дослідження політичної комунікації у сучасних соціальних мережах показало, що цифрові платформи не лише транслюють політичні повідомлення, а й активно формують їхній зміст, емоційний тон та спосіб сприйняття аудиторією. Кожне медіасередовище — Twitter/X, YouTube, Reddit, TikTok та Instagram — створює унікальні умови для виникнення та поширення політичних смислів, а політичний дискурс із раціональної сфери дедалі більше переміщується у зони емоційної, естетичної та алгоритмічної взаємодії.

Twitter/X функціонує як платформа миттєвих реакцій і конфліктних взаємодій: короткі повідомлення та алгоритмічне підсилення емоційності сприяють поширенню делегітимізації, сарказму, агресії, гендеризованих і расових

упереджень. Комунікація політиків у цьому середовищі втрачає контрольованість, адже саме коментарі задають новий політичний смисл, який часто різко відрізняється від первинного послання. Така модель підтверджує домінування афективної поляризації та залежність цифрових взаємодій від емоційних імпульсів.

YouTube, навпаки, формує тривалі, багат шарові політичні наративи. Тривалі відеоформати дозволяють авторам вибудовувати стійкі ідеологічні фрейми, тоді як алгоритмічна логіка сприяє формуванню замкнених інформаційних бульбашок. На платформі співіснують окремі політичні “екосистеми”: правоконсервативні, ліві прогресивні та центристсько-популістські, кожна з яких використовує власні риторичні й маніпулятивні техніки. YouTube виступає інструментом повільної політичної соціалізації, де аудиторія поступово занурюється у стабільні ідеологічні світи.

Reddit репрезентує поліцентричну модель цифрової політики, у якій кожна спільнота формує власні дискурсивні правила. Поляризовані сабредіти відтворюють емоційні фрейми та групову ідентичність, тоді як аналітичні — орієнтуються на доказовість і академічну аргументацію. Меметичні та гумористичні спільноти спрощують політичні події до символічних форм. У сукупності Reddit демонструє, що політичні смисли залежать від локальних норм спільноти, а не лише від змісту новин чи офіційних заяв.

TikTok та Instagram формують політичну реальність через естетику, жанрові шаблони й атмосферу. Тут політика перетворюється на візуальний нарратив, де монтаж, музика, кольори й стилізація відіграють важливішу роль, ніж інформаційна точність. TikTok реалізує модель швидкої емоційної драматургії, що робить його вразливим до дезінформації, тоді як Instagram дисциплінує політичні повідомлення через структуровані візуальні формати — інфографіки, каруселі, “освітні” слайди. Обидві платформи сприяють появі політичних інфлюенсерів покоління Z, чий авторитет ґрунтується на емоційній автентичності.

тичності, а не на інституційній експертності. Естетизація політичного контексту часто замінює собою фактологічну перевірку, що підсилює ризики маніпуляції.

Порівняльний аналіз платформ доводить, що сучасна політична комунікація є системою платформно зумовлених режимів, де форму та тон політичного повідомлення визначає не лише автор, а й логіка середовища. Twitter підсилює конфліктність і реактивність; YouTube — стабільність ідеологічних наративів; Reddit — плюралізм дискурсивних стилів; TikTok та Instagram — емоційно-естетичний спосіб інтерпретації політики. Унаслідок цього політичні смисли в цифровому просторі виникають як продукт взаємодії між алгоритмами, жанровими очікуваннями, емоційними практиками та медійною структурою платформи, а не як пряма функція змісту. Це свідчить про фундаментальну трансформацію політичної сфери, у якій медіа стають не лише каналами поширення інформації, а й активними творцями політичної реальності.

РОЗДІЛ 3. ПОЛІТИКА В ЦИФРОВУ ДОБУ: УЗАГАЛЬНЕННЯ, РИЗИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

3.1. Основні тенденції цифрової політичної комунікації та їх міжмова інтерпретація

Сучасна цифрова політична комунікація функціонує на перетині емоційного контенту, алгоритмічної селекції та мультимедійної персоналізації. Аналіз платформ Twitter/X, YouTube, Reddit, TikTok та Instagram показує, що політичні повідомлення не існують у межах одного середовища: вони циркулюють багатомовними інформаційними каналами, де зміст постійно трансформується під впливом перекладу [11; 17; 22].

Український медіапростір відіграє в цьому процесі ключову роль, адже саме через переклад промов, заяв і твітів західних політиків формується уявлення української аудиторії про світові політичні процеси. Унаслідок цього переклад стає не технічною операцією, а механізмом, який визначає інтенсивність емоційного впливу та рамку інтерпретації [54; 55; 58].

У роботі аналізуються переклади політичних висловлювань, опубліковані в українських онлайн-медіа «Українська правда», «Європейська правда», NV, BBC News Україна, а також у перекладених фрагментах промов і твітів, поширених через Telegram-канали медіа, офіційні сторінки політиків та автоматичні субтитри YouTube.

Найбільш виразною політичною комунікацією у Twitter/X є афективна поляризація. У твітах Дональда Трампа часто використовуються імперативні, мобілізаційні формули, які в оригіналі мають характер різкого політичного заклику. Наприклад, гасло *“We will build the wall!”* регулярно з’являється в новинних матеріалах BBC News Україна та «Української правди», як *«Ми зведемо стіну»*, що є точним, але ослабленим перекладом [63, 64]. В англійському оригіналі імператив має ритм політичного вигуку й мобілізаційності, що може

бути передано українською як «*Ми збудуємо стіну — і крапка!*» або «*Ми збудуємо стіну за будь-яку ціну!*». Така адаптація краще передає силу риторичного тиску та мобілізаційний ефект [61].

Аналогічно в перекладі висловлювання “*Sleepy Joe can’t keep up*”, в українських онлайн-медіа та новинних зведеннях (NV, Суспільне) представлено як «*Сонний Джо не встигає*», хоча англійський оригінал містить іронічно-принизливий підтекст, який точніше передати як «*Сонний Джо вже не тягне*» або «*Байден знову “загальмував”*» [65, 66]. Отже, переклад здатен як зменшувати, так і посилювати поляризаційні ефекти та впливати на те, як українська аудиторія сприймає західний політичний конфлікт.

Емоційність як структурна властивість політичного дискурсу особливо інтенсивно проявляється на YouTube, де політики та політкоментатори використовують гіперболізацію, іронію, прискорений монтаж і візуальні підсилювачі [11; 16; 23]. У багатьох випадках українська аудиторія знайомиться з таким контентом через автоматично згенеровані субтитри YouTube або машинний переклад, які, на відміну від професійного перекладу, майже повністю нівелюють експресивність та інтонаційну напругу оригіналу. Це призводить до зменшення емоційного впливу та трансформації аргументаційної сили повідомлення [58].

У відео Бена Шапіро фраза “*This is absolutely insane!*” у багатьох україномовних субтитрах подається як «*Це абсолютно безглуздо*», що знижує емоційний градус і усуває експресивне ядро слова *insane*. Адекватний переклад: «*Це просто божевілля!*» або «*Це повний абсурд!*», що зберігає емоційний тиск, на якому базується його аргументація. У такий спосіб перекладацькі рішення визначають не лише зрозумілість відео, а й інтенсивність його впливу на українського реципієнта [54; 57].

Тенденція персоналізації політичних фігур, характерна для TikTok і Reddit, також зазнає міжмовних трансформацій. Мемі й культурні алюзії створюють різні інтерпретації політичних образів. Під час перекладу вони нерідко

змінюють своє прагматичне навантаження [25; 33]. Мем “*Dark Brandon*” є іронічною гібридизацією образів суперзлодія й президента Байдена, що у аналітичних публікаціях українських медіа (*NV, Texty.org.ua*) а також у перекладених дописах користувачів соціальних мереж передається як «*Темний Байден*», «*Байден у режимі суперсил*», «*Байден у “темному режимі”*» [65, 67].

Через ці адаптації формується новий культурний код, якого немає в англійському оригіналі: українська аудиторія отримує інтерпретацію, що акцентує не стільки сатиру, скільки іронізовану героїзацію або гіперболізацію. Це демонструє, що переклад не лише відображає зміст, а й активно конструює політичні інтерпретації.

Переклад політичних термінів також впливає на формування рамок, у яких український читач усвідомлює події. Наприклад, переклад вислову “*border crisis*”, як «*криза кордонів*» є калькою та створює хибне уявлення про характер явища. Правильним варіантом, який систематично фіксується в матеріалах BBC News Україна, «Європейської правди» та ін., є «*міграційна криза на кордоні*», що передає сенс та дозволяє уникнути змістового викривлення [62, 64]. Так само термін “*deep state*” інколи перекладають як «*глибока держава*», що є некоректною калькою; функціонально точні варіанти: «*тіньові урядові структури*» або «*прихована бюрократична мережа*» [54; 56; 58]. Вибір перекладача визначає рамку, у якій українська аудиторія осмислює явище, і саме тому міжмовна адаптація виступає важливим елементом політичної соціалізації.

Тому, можна стверджувати, що переклад є одним із найпотужніших механізмів цифрової політичної комунікації. Він визначає те, яким чином українська аудиторія інтерпретує ключові політичні меседжі, якої інтенсивності набувають емоційні маркери, чи зберігається поляризаційний ефект, чи виникають нові локальні значення. У глобальному інформаційному просторі пере-

клад перестає бути інструментом відтворення змісту. Він стає способом створення нових політичних смислів, що визначають рецепцію, інтерпретацію та подальше поширення політичних наративів.

3.2. Формування цифрових політичних ідентичностей у глобальному та міжмовному контексті

У цифровому середовищі політичні ідентичності більше не є статичними або монолітними утвореннями. На платформах Twitter/X, YouTube, Reddit, TikTok та Instagram політики існують у вигляді множинних, динамічних, алгоритмічно відтворюваних образів, які формуються у взаємодії між самим політиком, платформою, аудиторією та медійними практиками локальної інтерпретації. Один і той самий політик може виглядати по-різному на різних ринках і в різних мовних просторах, відтак його політична ідентичність неминуче стає міжмовним конструктом [54; 58].

У глобальному контексті цифрова політична ідентичність значною мірою залежить від того, як висловлювання політиків перекладаються та інтерпретуються іншими мовами. Адже для української аудиторії політики США та Великої Британії існують не стільки у своїх оригінальних висловах, скільки в їх українських перекладах: журналістських, експертних, аналітичних. Це означає, що перекладачі та журналісти фактично беруть участь у формуванні локальних політичних образів, які можуть відрізнятися від «вихідних» англомовних версій.

Наприклад, у твітах Дональда Трампа емоційно заряджені маркери “*a total disgrace*”, “*fake news media*”, “*witch hunt*” формують ідентичність політика як конфронтаційного, конфліктного та антиелітного. В українських медіа («Українська правда», NV та «Бабель») ці вислови часто отримують переломлену інтерпретацію. Так, “*witch hunt*” майже ніколи не перекладається буквально («полювання на відьом»), а адаптується шляхом модуляції до

«політичного переслідування» або «упередженої атаки» [63, 65, 70]. Модуляція змінює емоційний реєстр і водночас послаблює іронічно-популістський тон оригіналу, тим самим вибудовує іншу — більш інституційну версію політичної ідентичності Трампа.

У промовах Джо Байдена характерними є включення у колективний суб'єкт через формули “*We will stand together*”, “*America will lead with dignity*”. В українських перекладах матеріалів про зовнішню політику США, як BBC News Україна та «Європейська правда» та NV ці вислови нерідко отримують конкретизацію, наприклад, “*lead with dignity*” адаптується як «діяти гідно та відповідально», що розширює смисловий спектр і наближає меседж до українських політичних очікувань [62, 64, 65]. Так конкретизація надає Байдену більш «державницького» характеру та формує локально адаптовану політичну ідентичність.

Риторика Александрії Окасіо-Кортес (АОС) у цифрових платформах часто базується на соціальній справедливості та емоційній експресії. Її фраза “*This is structural injustice, plain and simple*” зазвичай перекладається через лексико-граматичну модуляцію: «*Це системна несправедливість — і нічого більше*». Український варіант посилює категоричність вислову завдяки семантичному підсиленню, що підсилює ідентичність політикині як принципової та морально-нормативної політичної постаті.

У Британії Борис Джонсон активно використовує гумор і самоіронію, наприклад у висловлюванні “*I’ve recused myself not out of fear, but out of utmost caution*”. В українських аналітичних текстах часто передають це через компенсацію: «*Я утримався від участі не зі страху, а з надмірної обережності — хоча дехто міг би подумати інакше*». Компенсація дозволяє відтворити іронічний підтекст, який може бути втрачений у дослівному перекладі. У результаті в українському інформаційному просторі Джонсон постає як харизматичний та дотепний політик, хоча в оригіналі гумор може бути менш очевидним.

Особливо показовими є перекладацькі стратегії у випадку Ріші Сунака, який часто використовує нестандартні політичні евфемізми. Фразу “*hostile actors*” українські перекладачі перетворюють на «*ворожі сили*» або «*агресивні суб’єкти*». Це приклад генералізації, що розширює межі поняття та робить його більш зрозумілим та актуальним для українського медійного контексту. Така трансформація змінює тональність висловлення та наближає його до української політичної термінології, і таким чином моделює сприйняття Сунака як політика з жорсткою безпековою позицією.

Усе це свідчить, що перекладацькі трансформації не є лише технічними операціями. Вони стають механізмами відтворення та реконструювання політичних ідентичностей. Через конкретизацію, генералізацію, модуляцію, компенсацію, перестановки та зміни частин мови формується політик «*для української аудиторії*» — нерідко відмінний від політика в англomовному середовищі [55; 56; 57].

Таким чином, у глобальному та міжмовному контексті цифрові політичні ідентичності виникають як результат взаємодії між платформами, аудиторією та перекладацькими практиками. Міжмовне відтворення політичних висловлювань не лише переносить інформацію, але й трансформує політичні смисли, що змінює тональність, емоційність та образ політика. У цьому сенсі перекладачі та журналісти фактично виконують роль співучасників у конструюванні політичної реальності й визначає локальні особливості сприйняття глобальних політичних акторів.

3.3. Вплив соцмереж на демократію та публічну сферу у різних мовних аудиторіях

Цифрові платформи докорінно трансформували структуру публічної сфери, через зміни механізмів вироблення громадської думки, циркуляції інформації та політичної участі. Водночас ці трансформації не є універсальними. У залежності від мовних аудиторій, вони виявляють себе по-різному, оскільки

соціальні мережі формують локалізовані інформаційні простори, в яких політичні меседжі проходять додаткове сито перекладу, редагування, фреймінгу та культурної адаптації. Відтак демократичний вплив платформ вимірюється не лише їх технічною структурою, а й тим, як політичні висловлювання перекладаються, інтерпретуються й резонують у кожній окремій мовній спільноті [54; 59].

У англomовному сегменті Twitter/X публічна сфера характеризується високим рівнем поляризації, що відтворюється через різкі, емоційно заряджені висловлювання політиків. Класичним прикладом є твіти Дональда Трампа, де політичні опоненти маркуються як *“corrupt”*, *“clowns”*, *“total failures”*. Для англomовної аудиторії такі вислови виконують функцію мобілізації та емоційної консолідації групи. Проте в українських перекладах ці фрази часто зазнають модуляції або семантичного пом'якшення: замість «клоуни» з'являється «недосвідчені політики», замість «катастрофічна помилка» — «повний провал». Така трансформація послаблює негативно маркований ефект оригіналу і змінює вплив висловлювання на публічну сферу, що знижує рівень агресивної політичної риторики.

Викривлення демократичної дискусії в англomовному YouTube посилюється ще й тим, що емоційні фрейми мають велику алгоритмічну вагу. Наприклад, у відео консервативного коментатора Бена Шапіро репліки на кшталт *“This is absolute insanity”* або *“The radical left is destroying the country”* утворюють політичний наратив через експресивне перебільшення. В українських аналітичних матеріалах та субтитрованому контенті, що поширюється в українському сегменті YouTube та медіа на кшталт NV і BBC News Україна ці висловлювання нерідко отримують конкретизацію: «Це абсолютно безвідповідальна політична поведінка», «Радикальні ліві загрожують політичній стабільності». Трансформація перебільшення у більш формальне твердження зменшує популістичний ефект та нормалізує дискурс, що формує іншу, менш емоційно-реактивну публічну сферу [64, 65].

Британська політична комунікація також набуває нових характеристик під час перекладу. Наприклад, коли Ріші Сунак використовує евфемістичний термін “*unlawful migration*”, українські медіа («Європейська правда», NV та ін.) часто перекладають його як «незаконна міграція» або «порушення міграційного законодавства». Це приклад лексичної конкретизації, що робить вислів більш жорстким і менш евфемістичним [62, 65]. Така зміна зміщує акценти у публічній дискусії: тоді як в англomовній аудиторії евфемізм виконує функцію пом’якшення конфліктності політики, в українському контексті формально еквівалентний переклад може формувати образ «жорсткої позиції» Сунака та посилювати дискурс щодо безпеки.

Водночас соціальні мережі здатні не лише поляризувати публічну сферу, а й посилювати демократичну участь, однак і тут переклад відіграє ключову роль. У промовах Джо Байдена формули включення на кшталт “*We stand for democracy everywhere*” зазвичай в українських перекладах промов колишнього президента, опублікованих у BBC News Україна та «Європейська правда» передаються як «*Ми захищаємо демократію повсюдно*» [62,64]. Це семантична генералізація, що розширює масштаб висловлювання. Для англomовної аудиторії фраза має характер більш обмеженого політичного меседжу, тоді як український переклад надає їй універсалізованого, майже місіонерського звучання. Така локальна інтерпретація здатна посилювати підтримку транснаціональних демократичних цінностей.

Цікавою є також міжмовна трансформація політичних мемів, що становлять важливу частину цифрової публічної сфери. Мем “*Let’s go Brandon*”, який у США виконує функцію прихованого антибайденівського висловлювання, майже не має прямого функціонального аналога в українському політичному дискурсі. Тому під час перекладу застосовується модуляція через опис: «*кодовий вислів критиків Байдена*», «*саркастичний слоган прихильників Трампа*». Унаслідок цього мем втрачає свою функцію політичної мобілізації,

натомість перетворюється на інформаційний факт, що мінімізує поляризаційний ефект у локальній українській публічній сфері.

Ще більш показовим прикладом є популярні у США вислови про свободу слова, такі як *“free speech absolutism”*. В українських перекладах вони зазнають лексико-граматичної трансформації, що перетворює їх на *«радикальний підхід до свободи слова»* або *«абсолютизм свободи слова»*. Вибір між калькуванням і модуляцією змінює концептуальні межі поняття: перший варіант підсилює ідеологічний характер позиції, другий — робить її частиною академічної дискусії. Це впливає на те, як українська аудиторія розуміє межі свободи слова, та формує власну демократичну культуру в цифровому середовищі.

Таким чином, соціальні мережі впливають на демократію не лише через архітектуру платформ, але й через мовні трансформації, яким піддаються політичні висловлювання. Перекладацькі стратегії: модуляція, конкретизація, генералізація, компенсація, калькування та граматичні заміни, стають механізмами формування локальних версій публічної сфери [3; 8; 10]. Через них політичні меседжі набувають різного емоційного навантаження, різного ступеня конфліктності та різного демократичного потенціалу. Внаслідок цього кожна мовна аудиторія отримує свою версію цифрової політичної реальності, що може або підтримувати, або підірвати демократичні процеси.

3.4. Соцмережі як нова арена політичної боротьби та міжмовної комунікації

У сучасному цифровому середовищі соціальні мережі виконують функцію не лише комунікаційної інфраструктури, а й повноцінної арени політичної боротьби, де зіштовхуються наративи, ідеології, політичні фрейми та символічні ресурси. На відміну від традиційних медіа, соцмережі не передбачають чітких правил дискусії або інституційних посередників. Функцію модератора перебирають на себе алгоритми, а значущість політичного висловлювання визначається не його раціональним змістом, а ступенем емоційної інтенсивності

та швидкістю поширення. У цьому політики конкурують не стільки за формування програм, скільки за домінування у візуально-риторичному полі, де гасла, меми та короткі відеофрагменти стають зброєю інформаційної боротьби [58; 61].

Проте в глобальному медіапросторі політична боротьба неодмінно набуває міжмовного виміру, оскільки більшість політичних меседжів, промов і цифрових кампаній транзитують через переклад. Саме тому політичне протистояння у соцмережах включає не лише конкуренцію між політиками, а й між їхніми перекладеними образами, які можуть суттєво відрізнятися від англомовних оригіналів. Перекладацькі трансформації у цьому випадку виконують подвійну функцію: вони забезпечують доступність повідомлення іншою мовою й одночасно створюють нову версію політичного нарративу, адаптовану до очікувань конкретної аудиторії [22; 23].

Показовим прикладом є риторика Дональда Трампа, який використовує короткі, агресивно-мобілізаційні формули на кшталт *“Fight like hell”*, *“Stop the steal”*. В онлайн-медіа, зокрема у «Українська правда» та «Бабель» ці вислови рідко передаються дослівно через ризики неправильного фреймінгу. Замість прямого *«Боріться як чорт»* або *«Зупиніть крадіжку виборів»* застосовується модуляція або семантичне пом'якшення: *«Активно чинити опір»*, *«зупинити підтасування результатів»* [63, 70]. Такі трансформації змінюють рівень емоційної агресивності висловлювань і сприяють тому, що українська версія політичної боротьби виглядає менш радикалізованою. У такий спосіб переклад фактично виконує функцію «деескалації» у міжмовній політичній комунікації.

Політичне протистояння у британському сегменті соцмереж часто базується на іронії та саркастичних висловлюваннях, що створює додаткові труднощі для перекладу. Коли Борис Джонсон у відповідь на критику заявляє: *“My opponents are performing theatrical outrage”*, у вітчизняних медіапублікаціях найчастіше використовують компенсацію та відтворюють вислів як *«Мої опоненти вдають із себе обурених для картинки»* або *«демонструють показове*

обурення». Такий підхід дозволяє зберегти іронічний підтекст, який важко передати через буквальний переклад *«театральне обурення»*. Компенсація у цьому випадку не лише відтворює риторичну стратегію політика, а й робить її зрозумілою та ефективною у політичній боротьбі в іншій мовній аудиторії.

Суттєву роль у політичному протистоянні відіграють і короткі візуальні формати, як-от ТікТок-відео або меми, де політики стають учасниками іронічної гри аудиторії. Наприклад, мемне позначення Джо Байдена *“Sleepy Joe”* майже ніколи не калькується дослівно. Замість *«Сонний Джо»* українські медіа (NV чи Texty.org.ua) використовують лексичну модуляцію: *«Байден, якого критикують за повільність»*, *«Байден, якого опоненти називають млявим»* [65, 67]. У цьому випадку модуляція зберігає стратегічний зміст: дискредитацію політика, але уникає карикатуризації, характерної для американської культури політичної сатири. Унаслідок цього український контекст політичної боротьби стає менш персоналізованим і менш орієнтованим на знецінення опонента.

У міжмовній політичній комунікації особливо важливою є проблема збереження ідеологічних конотацій. Наприклад, коли Александрія Окасіо-Кортес говорить: *“We are fighting systemic injustice”*, українські медіа часто перекладають це як *«Ми боремося із системною несправедливістю»*. Це дослівний переклад із мінімальною граматичною транспозицією, що зберігає політичний смисл. Проте коли вона використовує більш специфічні американські концепти, як-от *“racialized policing”*, перекладачі найчастіше застосовують описову модуляцію: *«полицейські практики, що мають расове забарвлення»*. Цей варіант зберігає політичний смисл, але розширює вираз, та адаптує його до українського контексту, де тема расової нерівності має іншу історичну динаміку. Таким чином, міжмовна комунікація виконує функцію реконструювання політичної боротьби з урахуванням локальних чутливостей.

Міжмовна політична боротьба проявляється й у тому, як українська аудиторія сприймає риторику, орієнтовану на зовнішню політику. Наприклад,

коли Ріші Сунак заявляє: “*We will stand up to hostile regimes*”, переклад медіа (BBC News Україна, «Європейська правда», NV), як «*Ми протидіятимемо ворожим режимам*» є результатом лексичної конкретизації, оскільки англійське “*hostile*” не обов’язково означає «*ворожий*» у військовому сенсі [62, 64, 65]. Ця конкретизація формує більш жорстокий міжнародно-політичний образ політика і може в українському інфопросторі підсилювати «*силовий*» вимір його риторики. Таким чином, переклад працює як елемент політичного репозиціонування.

Соцмережі також відкривають простір для «*транслінгвальної політичної боротьби*», коли політики свідомо адаптують свої меседжі до кількох мовних аудиторій. У випадку Володимира Зеленського багато англійських фрагментів його звернень поширюються у соцмережах саме у перекладеному вигляді, де медіа-платформи Суспільного, BBC News Україна та телеграм-канали на кшталт «24 Канал» чи «Українська правда» використовують комунікативну еквівалентність, а не буквральність. Наприклад, фраза “*We will never surrender*” передається як «*Ми ніколи не здамося*», але також з’являються варіанти «*Ми вистоїмо за будь-яких умов*» [64, 66, 68, 69]. Останній варіант є прикладом семантичної модифікації, яка змінює акцент з опору на стійкість та формує інший емоційний профіль висловлювання. У цьому сенсі переклад виконує не лише інформаційну, а й мобілізаційну функцію.

Таким чином, соціальні мережі стають середовищем, у якому політична боротьба завжди відбувається у двох паралельних площинах: риторичній та міжмовній. Перекладацькі трансформації: модуляція, конкретизація, компенсація, адаптація, опис, зміна частин мови та семантичне пом’якшення, виступають механізмами, через які політичні меседжі перетворюються на локалізовані інструменти боротьби. У результаті політична комунікація, поширена у соцмережах, стає багатомовною системою взаємодії, де переклад не лише пе-

реносить зміст, а й формує структуру політичного конфлікту. Саме тому міжмовний аналіз цифрових платформ є ключовим для розуміння того, як функціонує глобальна політична боротьба у XXI столітті.

3.5. Аналіз перекладацьких трансформацій, які найчастіше використовуються при передачі політичного дискурсу українською мовою

Результати аналізу цифрових платформ демонструють, що політична комунікація у XXI столітті існує в умовах багатомовної взаємодії, де первинний політичний смисл майже ніколи не циркулює у чистому вигляді. Усі ключові актори глобального політичного процесу: США, Велика Британія, ЄС, взаємодіють із зовнішніми аудиторіями через переклад, редагування та локалізацію, які виконують не лише інформативну, а й смислотворчу функцію. У цьому контексті переклад стає не технічною операцією, а повноцінним елементом політичної екосистеми, що впливає на формування ідентичностей, політичних наративів та структури публічної сфери [54; 58; 61].

Виявлені у дослідженні тенденції: афективна поляризація, емоційність дискурсу, персоналізація політичних образів, алгоритмічні резонансні камери, у міжмовному контексті проявляються ще яскравіше. В українській аудиторії, що сприймає політичний контент переважно у перекладеній формі, ці тенденції проходять додаткову фільтрацію через перекладацькі трансформації.

Саме тому переклад визначає, який саме політичний образ постає перед читачем: чи це агресивний, поляризаційний Трамп, чи більш інституційний і стриманий постаттю перекладений Байден, чи емоційна борчиня за соціальну справедливість Александрія Окасіо-Кортес. Усі ці образи частково конструюються через застосування модуляції, конкретизації та семантичного пом'якшення, які змінюють емоційний та ідеологічний профіль політичних фігур.

Застосування таких перекладацьких трансформацій, як модуляція, конкретизація, генералізація, компенсація, описова перифраза або граматична тра-

нспозиція, виявляється не лише технічним процесом, але й механізмом перетворення політичних смислів. У результаті емоційно загострені висловлювання, характерні для американського Twitter/X, часто пом'якшуються у перекладі, тоді як евфемізми британського політичного дискурсу у перекладах отримують пряме або жорстке звучання. Це означає, що переклад виконує роль адаптивного регулятора, який згладжує або посилює емоційні та ідеологічні акценти, залежно від локальних контекстуальних очікувань.

У межах аналізу перекладацьких трансформацій у соцмережах виявлено, що міжмовна комунікація стає невіддільною від політичної дії. Меметичні конструкції на кшталт *“Sleepy Joe”*, *“Let’s go Brandon”* або *“hostile actors”* практично завжди змінюються під час перекладу. Їх функція: мобілізація, дискредитація або символічна ідентифікація, у міжмовних інтерпретаціях отримує іншу вагу. Через описові модуляції або компенсаторні стратегії політичні меми втрачають здатність виконувати роль агресивних маркерів групової приналежності, натомість стають журналістськими поясненнями або нейтральними характеристиками.

Аналіз міжмовних трансформацій також засвідчив, що українське сприйняття англійських політиків значною мірою визначається тим, як саме їхні висловлювання адаптуються до української політичної культури. Це зумовлено системним використанням лексичної конкретизації, пом'якшувальної модуляції та компенсації у перекладах англійського політичного дискурсу. Коли у перекладі британські евфемізми набувають прямоти, а американські гасла — пом'якшення, це характеризує українську публічну сферу як таку, що прагне структурованості та уникнення надмірної конфліктності. Таким чином, переклад стає індикатором місцевої політичної чутливості та громадських запитів [17; 22].

У межах проведеного аналізу встановлено, що перекладацькі трансформації відіграють системоутворювальну роль у передачі політичного дискурсу

українською мовою. Найчастотнішими є модуляція, конкретизація, генералізація, компенсація та описова перифраза, які застосовуються з метою адаптації емоційно насичених, ідеологічно маркованих або культурно специфічних елементів англомовного політичного мовлення.

Виявлено, що зазначені трансформації не є випадковими: вони корелюють із особливостями української політичної культури та медійних норм. Зокрема, агресивні гасла й персоналізовані атаки американського політичного дискурсу у перекладі зазнають пом'якшення або семантичної нейтралізації, тоді як британські евфемізми нерідко конкретизуються та набувають більш прямого звучання.

Таким чином, перекладацькі трансформації у цифровому політичному дискурсі виконують адаптивну функцію, забезпечуючи баланс між збереженням політичного смислу оригіналу та його відповідністю очікуванням української аудиторії. Переклад у цьому контексті постає не лише як засіб міжмовної передачі інформації, а як інструмент регулювання політичних смислів у публічному просторі.

Висновки до розділу 3

Узагальнення отриманих результатів дозволило простежити ключові особливості функціонування цифрової політичної комунікації в умовах міжмовної взаємодії та визначити роль перекладу у трансформації політичних смислів для української аудиторії, оскільки значна частина політичного контенту надходить до українського інформаційного простору в адаптованому, перекладеному вигляді.

Встановлено, що сучасна цифрова політична екосистема характеризується високим рівнем емоційності, персоналізації та поляризації, які в міжмовному контексті зазнають додаткової фільтрації через перекладацькі трансформації. Модуляція, конкретизація, генералізація, компенсація та семантичне пом'якшення виступають основними механізмами адаптації англомовного по-

літичного дискурсу до українського медійного середовища, змінюючи інтенсивність конфліктності та емоційного впливу висловлювань відповідно до класифікації перекладацьких трансформацій І. В. Корунця та А. В. Мамрак.

Аналіз перекладених висловлювань політичних акторів засвідчив, що політичні ідентичності формуються не лише через риторику оригіналу та алгоритмічні особливості платформ, а й через перекладацькі та журналістські практики. Образи Дональда Трампа, Джо Байдена, Александрії Окасіо-Кортес, Ріші Сунака та інших політиків для української аудиторії виявляються частково сконструйованими саме через переклад, у межах якого змінюється емоційний реєстр, іронічність або ступінь категоричності політичних меседжів.

Виявлено, що під час перекладу американського та британського політичного дискурсу відбувається різноспрямована адаптація. Агресивна й мобілізаційна риторика американських політиків здебільшого зазнає пом'якшення, тоді як евфемістичні формули британської політичної комунікації часто конкретизуються та набувають більш прямого звучання. Це безпосередньо впливає на характер публічної дискусії, змінює сприйняття політичного протистояння та формує інші траєкторії політичної боротьби в українському контексті.

Соціальні мережі в межах міжмовної політичної комунікації постають ареною, де переклад визначає функціонування гасел, мемів і політичних формул у локальному інформаційному просторі. Меметичні та іронічні конструкції в процесі перекладу часто втрачають мобілізаційний або поляризаційний потенціал і трансформуються у нейтральні пояснювальні форми, що знижує рівень агресивної конфронтації.

Отже, результати розділу підтверджують, що цифрова політична комунікація є багатомовною системою, у якій переклад виступає ключовим чинником структурування політичних смислів. Перекладацькі трансформації не лише забезпечують міжмовну передачу інформації, а й активно впливають на формування політичних образів, характер публічної дискусії та сприйняття демократичних процесів в українській публічній сфері.

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

Сучасна політична комунікація перебуває у стані глибокої трансформації, що зумовлена переходом до цифрової доби та формуванням платформеної екосистеми, у якій технологічні механізми, жанрові структури та емоційні режими визначають умови циркуляції політичних смислів. Соціальні мережі стають не лише каналами передавання інформації, а активними середовищами продукування, модифікації та рецепції політичного дискурсу. Це суттєво змінює роль політичних акторів, аудиторії й самих повідомлень, що й визначило актуальність проведеного дослідження.

У роботі було здійснено комплексний аналіз теоретичних засад цифрового політичного дискурсу та виявлено, що його формування зумовлене взаємодією декількох факторів: алгоритмізації інформаційного середовища, емоційної динаміки, жанрово-естетичних форматів соціальних платформ та активної участі користувачів у створенні смислів. Теоретична частина дослідження продемонструвала, що політична комунікація у цифрових медіа не може бути пояснена винятково традиційними моделями дискурсу, адже платформи виступають не нейтральними медіаторами, а агентами формування політичної реальності.

У другому розділі було проведено міжплатформний аналіз політичної комунікації у Twitter/X, YouTube, Reddit, TikTok та Instagram. Встановлено, що кожна платформа виробляє власний тип політичного дискурсу: Twitter — конфліктний та афективно поляризований; YouTube — наративний ідеологічний; Reddit — спільнотний, раціонально-аргументований або меметизований; TikTok — емоційно-естетичний; Instagram — візуально структурований і дизайнсько оптимізований. У межах цих середовищ політики постають у множинних образах, які формуються не ними самими, а алгоритмами, аудиторією та жанрами платформи. Коментарні поля, меми, ремікси й трендові відео ви-

явилися повноцінним дискурсивним шаром, що нерідко впливає на інтерпретацію оригінального політичного меседжу сильніше, ніж первинний текст чи відео політика.

У третьому розділі було узагальнено ключові тенденції цифрової політичної комунікації в глобальному та міжмовному контексті й визначено її вплив на демократію, формування політичних ідентичностей та структуру публічної сфери. Виявлено, що сучасна політична комунікація функціонує як багатомовна система, у якій переклад і локалізація виступають не лише технічними засобами, а повноцінними механізмами політичного впливу, інтерпретованими з опорою на класифікації перекладацьких трансформацій, запропоновані в українському перекладознавстві (зокрема А. В. Мамрак та І. В. Корунцем).

Через перекладацькі трансформації: модуляцію, конкретизацію, генералізацію, компенсацію та опис, виявлені шляхом порівняльного й описового перекладознавчого аналізу, відбувається адаптація англомовних політичних дискурсів до українського контексту, що змінює риторичні, емоційні та ідеологічні параметри повідомлень. Унаслідок цього політичні ідентичності глобальних акторів, як-от Дональда Трампа, Джо Байдена, Александрії Окасіо-Кортес чи Ріші Сунака, у сприйнятті української аудиторії частково конструюються через переклад, а соціальні мережі слугують ареною цієї міжмовної взаємодії, де алгоритми множать перекладений контент і посилюють його політичний ефект.

У ході виконання роботи всі поставлені завдання були успішно реалізовані: теоретичні моделі цифрового дискурсу систематизовано; методологічну рамку аналізу сформовано; міжплатформне дослідження політичної комунікації проведено; міжмовний вимір цифрової політики та роль перекладу в трансформації політичних смислів описано; ключові тенденції, загрози та перспективи цифрової політики визначено; узагальнюючу аналітичну модель сучасної політичної комунікації побудовано.

Узагальнення результатів дає підстави стверджувати, що політика 21-го століття не може бути осмислена поза контекстом соціальних платформ і багатомовної взаємодії. Алгоритми, жанри та естетичні режими цифрових медіа, а також перекладацькі й локалізаційні практики визначають способи формування політичних смислів, структуру політичної взаємодії й механізми суспільної мобілізації, що безпосередньо впливає на характер демократичної участі та інтерпретацію політичних процесів у національних публічних сферах. Політичний дискурс набуває мультимодальної, емоційно керованої, платформно диференційованої та міжмовно модифікованої форми, що потребує нового підходу до його аналізу та нових моделей інтерпретації.

Таким чином, дослідження підтвердило, що цифрова комунікація суттєво трансформує політичну реальність, а соціальні мережі формують нову, фрагментовану й багатомовну архітектуру демократії, у якій переклад стає одним із ключових механізмів політичного впливу. Це вимагає уважного наукового осмислення та подальших міждисциплінарних досліджень, які поєднуюватимуть підходи політичної комунікації, перекладознавства, медіазнавства й теорії публічної сфери.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Dunmire P. L. Political Discourse Analysis: Exploring the Language of Politics and the Politics of Language. *Language and Linguistics Compass*. 2012. 6 листоп. С. 735 – 751;
2. Wilson J. Political Discourse. Blackwell publishing. С. 398 – 413. URL: https://www.blackwellpublishing.com/content/bpl_images/content_store/WW_Content/9780631205951/020.pdf;
3. Van Dijk T. Discourse and manipulation. SAGE Publications. 2006. С. 359 – 383. URL: <https://doi.org/10.1177/0957926506060250>;
4. Karwat M. O statusie pojęcia „polityczności”. *STUDIA POLITOLOGICZNE*. T. 37 : STUDIA I ANALIZY. С. 34 – 49. URL: <https://www.studiapolitologiczne.pl/pdf-115791-45127?filename=ON%20THE%20STATUS%20OF%20THE.pdf>;
5. Dr. Hanumanthappa D. G. “An Overview of David Easton and the Political System”. *International Journal of Political Science (IJPS)*. 2023. T. 9. URL: <https://doi.org/10.20431/2454-9452.0901002>;
6. Wodak R., Meyer M. *METHODS OF CRITICAL DISCOURSE ANALYSIS*. SAGE Publications, 2001. 196 с. ISBN 076196153 4. URL: https://www.academia.edu/44386858/METHODS_OF_CRITICAL_DISCOURSE_ANALYSIS;
7. Chilton P. *Analysing Political Discourse: Theory and practice*. London and New York : Routledge, 2004. 241 с. ISBN 0-203-34425-1;
8. Van Dijk T. A. *What is Political Discourse Analysis?*. John Benjamins Publishing Compan. 2004. С. 13 – 52;
9. Horbenko N. Political discourse: definition, features and functions. Taras Shevchenko National University of Kyiv. 2023. Актуальні проблеми філософії та соціології. URL: <https://doi.org/10.32782/apfs.v040.2023.28>;
10. Fairclough N. *Language and power*. Longman Group UK Limited 1989. ISBN 0-582-00976-6;

11. Boulianne S., Hoffmann C. P., Bossetta M. Social media platforms for politics: A comparison of Facebook, Instagram, Twitter, YouTube, Reddit, Snapchat, and WhatsApp. SAGE Publications. 2025. T. 27 : New media & Society. C. 6006 – 6037. URL: <https://doi.org/10.1177/14614448241262415>;
12. Srivastava A., Debayan P. How Social Media Algorithms Work in 2025. Sprinklr. Social media and Management. 03.07.2025. URL: <https://www.sprinklr.com/blog/social-media-algorithm/>;
13. Bouchaud P., Ramaciotti P. Algorithmic resolution of crowd-sourced moderation on X in polarized settings across countries. Hal Science. 17.06.2025. URL: <https://hal.science/hal-05116614v1>;
14. Bonini, T., Caliandro, A., Massarelli, A. Understanding the value of networked publics in radio: employing digital methods and social network analysis to understand the Twitter publics of two Italian national radio stations // Information, Communication & Society. 2015. C. 1–19;
15. Patriarche G., Dufrasne M., Carey-Libbrecht L. Conceptualizing the Diversity of Media Practices: Networks as a conceptual category for research on audiences and publics. La Decouverte. 2014. T. 187. C. 195–232. URL: <https://doi.org/10.3917/res.187.0195>;
16. Winques K. Algorithmic mediation and the spiral of silence: Reconfigurations of the theory based on four analysis mechanisms. ALCEU. 2022. C. 126–146. URL: <https://doi.org/10.46391/ALCEU.v22.ed46.2022.199>;
17. Van Dijk, Poell, De Wall. The Platform Society: Public Values in a Connective World. ISMD. 2018. T. 3 : Virtual Platforms: Spaces of Control and Contestation. URL: <https://doi.org/10.23860/MGDR-2018-03-03-08>;
18. Vecchiato A. News Recommendation Algorithms and Attitudes toward Democracy: Evidence from an App Patient-Preferred Trial in Italy. SSRN. 2022. C. 30. URL: https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=4050621;

19. Borah P. Who is the agenda setter? Examining the intermedia agenda-setting effect between Twitter and newspapers. *Journal of Information Technology & Politics*. 2019. T. 16. C. 1–14. URL: <https://10.1080/19331681.2019.1641451>;
20. Lacasa-Mas, Ivan, and Danielle Brown. “Reddit's Veil of Anonymity.” *Social Media + Society*, 2019. <https://doi.org/10.1177/2056305118810216>;
21. Carri, L., Tejedor, S., Marin Lladó, C. TikTok and the new language of political communication: the case of Podemos. *Cultura, Lenguaje y Representación*. 2021. C. 267–287. URL: <http://dx.doi.org/10.6035/clr.5817>;
22. Bail C. *Breaking the Social Media Prism: How to Make Our Platforms Less Polarizing*. Princeton University Press, 2021. 248 c;
23. Huszár F., Ktena S. I., O’Brien C., Belli L. Algorithmic amplification of politics on Twitter, *Proceedings of the National Academy of Sciences*. 2022. T. 119. URL: <https://doi.org/10.1073/pnas.2025334119>;
24. Echo chambers, filter bubbles, and polarisation: a literature review / Dr Amy Ross Arguedas та ін. *Reuters Institute*. 2022;
25. Putra F. D., Cangara H., Ullah H. Memes As A Symbol Of Political Communication. *Channel Jurnal Komunikasi*. 2022. T. 10. C. 85–98. ISSN 2621-2579;
26. Content Policy. *TikTok Shop Academy*. 12.03.2025. URL: https://seller-us.tiktok.com/university/essay?knowledge_id=6837891779151617;
27. Von Sikorski C., Merz P., Heiss R., Karsay K., Naderer B., Schmuck D. The Political Role of Social Media Influencers: Strategies, Types, and Implications for Democracy — An Introduction, *American Behavioral Scientist*. 2025. URL: <https://doi.org/10.1177/00027642251344208>
28. Strategic attitude expressions as identity performance and identity creation in interaction / C. O’Reilly та ін. *Department of Psychology, University of Limerick, Limerick, Ireland*. 2024. T. 2 : *Communications Psychology*. URL: <https://doi.org/10.1038/s44271-024-00076-7>;

29. Markl N. Defining language and managing its use: Language technology as language management // *Language & Communication*. 2025. T. 105. C. 245–258. ISSN 0271-5309. URL: <https://doi.org/10.1016/j.langcom.2025.10.004>;
30. Cobbe J. Algorithmic Censorship by Social Platforms: Power and Resistance / *Philosophy & Technology*. 2021. Vol. 34. P. 739–766. URL: <https://doi.org/10.1007/s13347-020-00429-0>;
31. Jose A. I., Nurulaen Y., Listiani T. Exploring Slang Words on Social Media TikTok in 2024. *Linguistics and Elt Journal*. 2025. T. 13. C. 208. URL: <https://doi.org/10.31764/leltj.v13i1.31704>;
32. Germain T. The words you can't say on the internet. *BBC*. 20.11.2025. URL: <https://www.bbc.com/future/article/20251118-the-words-you-cant-say-on-the-internet>;
33. Hofmann V., Schütze H., Pierrehumbert J. B. The Reddit Politosphere: A Large-Scale Text and Network Resource of Online Political Discourse. 2022;
34. Altheide, D., Snow, R. *Medienlogik. Wie Medien unsere Realität konstruieren*. Wiesbaden: Springer, 2010. C. 198. <https://doi.org/10.13143/RG.2.2.36380.50561>;
35. Namouni M. Tiktok and the aesthetics of authenticity: a study of #corecore and its cultural implications. City university of london, department of sociology & criminology. 2024. URL: <https://doi.org/10.13140/RG.2.2.36380.50560>;
36. Cheng Z., Li Y. Political Content Engagement Model: A large-scale analysis of TikTok political video content features and audience engagement / *Computers in Human Behavior*. 2026. T. 174. Article 108808. ISSN 0747-5632. URL: <https://doi.org/10.1016/j.chb.2025.108808>;
37. Richards I., Jones C., Trott V. Neoliberal capitalism and the political aesthetics of tradwife imagery / *Distinktion: Journal of Social Theory*. 2025. C. 1–16. URL: <https://doi.org/10.1080/1600910X.2025.2550259>;

38. Kang A. Aesthetic feminism is super anti-feminist. *The Student Life*. 30.10.2025. URL: <https://tsl.news/opinion-aesthetic-feminism-is-super-anti-feminist/>;
39. Habermas, J. Strukturwandel der Öffentlichkeit. Frankfurt am Main: Suhrkamp, 1990. С. 367;
40. Парфенюк І. TikTok-активізм в Україні як форма громадянської підтримки та спротиву під час повномасштабної війни. *Український інформаційний простір*. 2025. Т. 15. С. 154 – 173. URL: [https://doi.org/10.31866/2616-7948.1\(15\).2025.335354](https://doi.org/10.31866/2616-7948.1(15).2025.335354);
41. Ali M., Soomro F. Usage of TikTok for Political Communication: A Systematic Literature Review. *Global Mass Communication Review*. 2024. Т. 9. С. 115–123. URL: [https://doi.org/10.31703/gmcr.2024\(IX-I\).10](https://doi.org/10.31703/gmcr.2024(IX-I).10);
42. Social Media Influencers and the 2024 United States Presidential Election. *University of Bristol*. 2024. URL: https://www.bristol.ac.uk/media-library/sites/spais/documents/FINAL%20DISSERTATION_Fern%20Wilson.pdf;
43. Burrows E. Sharing in the echo chamber: Examining Instagram users' engagement with infographics through the frame of digital literacy. *Journal of Information Literacy*. 2023. Т. 17. URL: <https://doi.org/10.11645/17.1.3360>;
44. Riedl M. J., Lukito J., Woolley S. C. Political Influencers on Social Media: An Introduction / *Social Media + Society*. 2023. Т. 9. URL: <https://doi.org/10.1177/20563051231177938>;
45. Lu C. The Impact of Instagram on Feminist Activism. *Lecture Notes in Education Psychology and Public Media*. 2023. Т. 30. С. 124 – 130. URL: <https://doi.org/10.54254/2753-7048/30/20231603>;
46. Karimova G. Z. Exploring Visual Framing Strategies, Sentiment, and Product Presentation Modality in Instagram Posts of Fashion Influencers. *Res Rhetorica*. 2020. Т. 7. URL: <https://doi.org/10.29107/rr2020.1.6>;

47. Evoking Emotions Through Instagram Reels: AI-Analyzed Psychological Insights. *imentiv ai*. 09.01.2025. URL: <https://imentiv.ai/blog/evoking-emotions-through-instagram-reels-ai-analyzed-psychological-insights/>;
48. Steel B., Parker S. Invasion of Ukraine Discourse on TikTok Dataset. *School of Computer Science, McGill University*. URL: <https://doi.org/10.48550/arXiv.2301.08305>;
49. #ukpolitics: how the 2024 general election has played out on TikTok. *The Guardian. General election 2024*. URL: <https://www.theguardian.com/politics/article/2024/jul/04/ukpolitics-how-the-2024-general-election-has-played-out-on-tiktok>;
50. Bordonaro A. How AI, TikTok, and Instagram Are Shaping the U.S. Election. *Dartmouth. Faculty of Arts and Sciences*. 11.04.2024. URL: <https://fas.dartmouth.edu/news/2024/11/how-ai-tiktok-and-instagram-are-shaping-us-election>;
51. Palonen E., Carrilho K., Agarwal V. Short Videos, Big Impact: What TikTok and Instagram Revealed About Europe's Political Future. *CO3*. 05.09.2025. URL: <https://www.co3socialcontract.eu/post/shifting-narratives-how-tiktok-and-instagram-shaped-political-discourse-ahead-of-the-2024-european>;
52. Liu L., Deng W. How the need for cognition influences film viewing intentions through narrative transportation: the moderating role of emotional contagion in short-video marketing. *Frontiers in Communication*. 2025. Т. 10. URL: <https://doi.org/10.3389/fcomm.2025.1694887>;
53. Wüster, M. Affektkommunikation in sozialen Netzwerken. Berlin: Springer VS, 2021. С. 289;
54. Кальниченко О. А., Черноватий Л. М. Енциклопедія перекладознавства : у 4 т. / ред.: І. Гамб'є, Л. . В. Дорслар. Вінниця : Нова Книга, 2020. 584 с. ISBN 978-966-382-459-8 ;

55. Вступ до перекладознавства : сучасні проблеми і теорії, діяльність перекладача, основи техніки перекладу : навч. посіб. – вид. 2-ге, доповн. і переробл. Київ : Вид. центр КНЛУ, 2002. 163 с.;
56. Кияк Т. Р., Науменко А. М., Огуй О. Д. Перекладознавство (німецько-український напрям) : підручник. Київ : Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2008. 543 с.;
57. Мамрак А. В. Вступ до теорії перекладу : навч. посіб.. Київ : Центр учбової літератури, 2009. 304 с. ISBN 978-966-364-827-9;
58. Корунець І. В. Теорія і практика перекладу (аспектний переклад) : підручник. Вінниця : Нова Книга, 2003. 448 с. ISBN 966-95804-0-4 ;
59. Бацевич Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики : підручник. Київ : Видавничий центр «Академія», 2004. 344 с.;
60. Поворознюк С. І. Специфіка лінгвостилістичного аналізу публіцистичних текстів : філологічні науки (мовознавство і літературознавство) : зб. наук. пр. / ред. Л. І. Мацько. Київ : НПУ імені М. П. Драгоманова, 2009. 125 с. (Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова; т. 8). URL: <http://enpuir.npu.edu.ua/handle/123456789/2254> ;
61. Нагорна Л. П. Політична мова і мовна політика : діапазон можливостей політичної лінгвістики. Київ : Світогляд, 2005. 315 с. ISBN 966-8837-00-2. URL: <https://ipend.gov.ua/publication/nahorna-l-p-politychna-mova-i-movna-polityka-diapazon-mozhlyvostej-politychnoi-linhvistyky-2/>;
62. *Онлайн-видання "Європейська правда"*. URL: <https://www.eurointegration.com.ua/>;
63. *Онлайн-видання "Українська правда"*. URL: <https://www.pravda.com.ua/>;
64. *BBC News Україна*. URL: <https://www.bbc.com/ukrainian>;
65. *"New Voice" (NV) - український друкований щотижневий суспільно-політичний журнал*. URL: <https://nv.ua/>;
66. *Інтернет-ЗМІ: Суспільне Новини*. URL: <https://suspilne.media/>;

67. *Онлайн-видання: Texty.org.ua*. URL: <https://texty.org.ua/>;
68. *Телеграм-канал "24 Канал"*. URL: https://t.me/channel24_ua;
69. *Телеграм-канал "Українська правда"*. URL:
https://t.me/s/ukrpravda_news;
70. *Онлайн-видання "Бабель"*. URL: <https://babel.ua/>.

ДОДАТОК А

«Естетично-алгоритмічні режими політичної комунікації TikTok та Instagram»

Категорія	TikTok: ключові особливості	Instagram: ключові особливості	Політичний ефект
Алгоритмічна логіка	Гіперпідбір за емоційною інтенсивністю; швидке формування політичних ехо-камер (<30 хв); віральність через звук і монтаж	Рекомендації орієнтовані на естетику профілю, візуальну цілісність контенту, інфографіку	Підсилення афективної поляризації; швидке занурення у політичні “мікросвіти”
Основні жанри політичного контенту	Швидкий монтаж, фан-кадри, мелодраматичні чи трилерні саундтреки, POV-нарративи, меми	Каруселі, інфографіка, “explainers”, естетизовані меми, сторіс-нарративи	Спрощення складних тем до емоційних сюжетів; підвищення залучення молоді
Правоконсервативні естетики (tradwife, alpha male)	Tradwife-aesthetic, “traditional femininity”, redpill-нарративи, Andrew Tate-style монтаж; маскулінні мотиваційні ролики	Стилізовані ретро-фільтри, “family values aesthetics”, цитатні плашки	Нормалізація консервативних гендерних ролей; емоційна мобілізація навколо ідеї “традиційного порядку”
	Яскраві кольори, гумор, pop-culture references, суб’єктивні історії, антисексистські і антирасистські відео	Феміністичні інфографіки, екологічні каруселі, сторіс-активізм	Політична соціалізація через ідентичність; нормалізація участі в активізмі
Патріотичні й націоналістичні естетики	Емоційні відео: прапори, військові сцени, драматичні пісні, монтаж героїзму	Портрети, патріотичні плашки, цитати, нарративи жертвовності	Мобілізація підтримки армій і держави; емоційне укорінення геополітичних оцінок

Продовження додатку А

Дезінформаційні формати	Deepfake-ролики, документальний стиль, монтаж у жанрі “true crime”, фейкові заяви про підтримку	Інфографіка з хибними даними, естетизовані “пояснення”, меми з конспірологічними кадрами	Підміна фактів стилем; підвищення довіри через документальну естетику
Типові політичні наративи Gen Z впливців	“accidental political influencers”, POV-пояснення, моральна інтерпретація подій	Освітні каруселі, пояснення “simple terms”, lifestyle + activism	Неформальні лідери думок замінюють класичні ЗМІ; зниження порога входу в політику
Емоційні стратегії	Страх, героїзм, ностальгія, драматизація; музика як афективний тригер	Співпереживання, солідарність, емоційна інфографіка; “простими словами”	Емоційне зараження; політика як переживання, а не аргументація

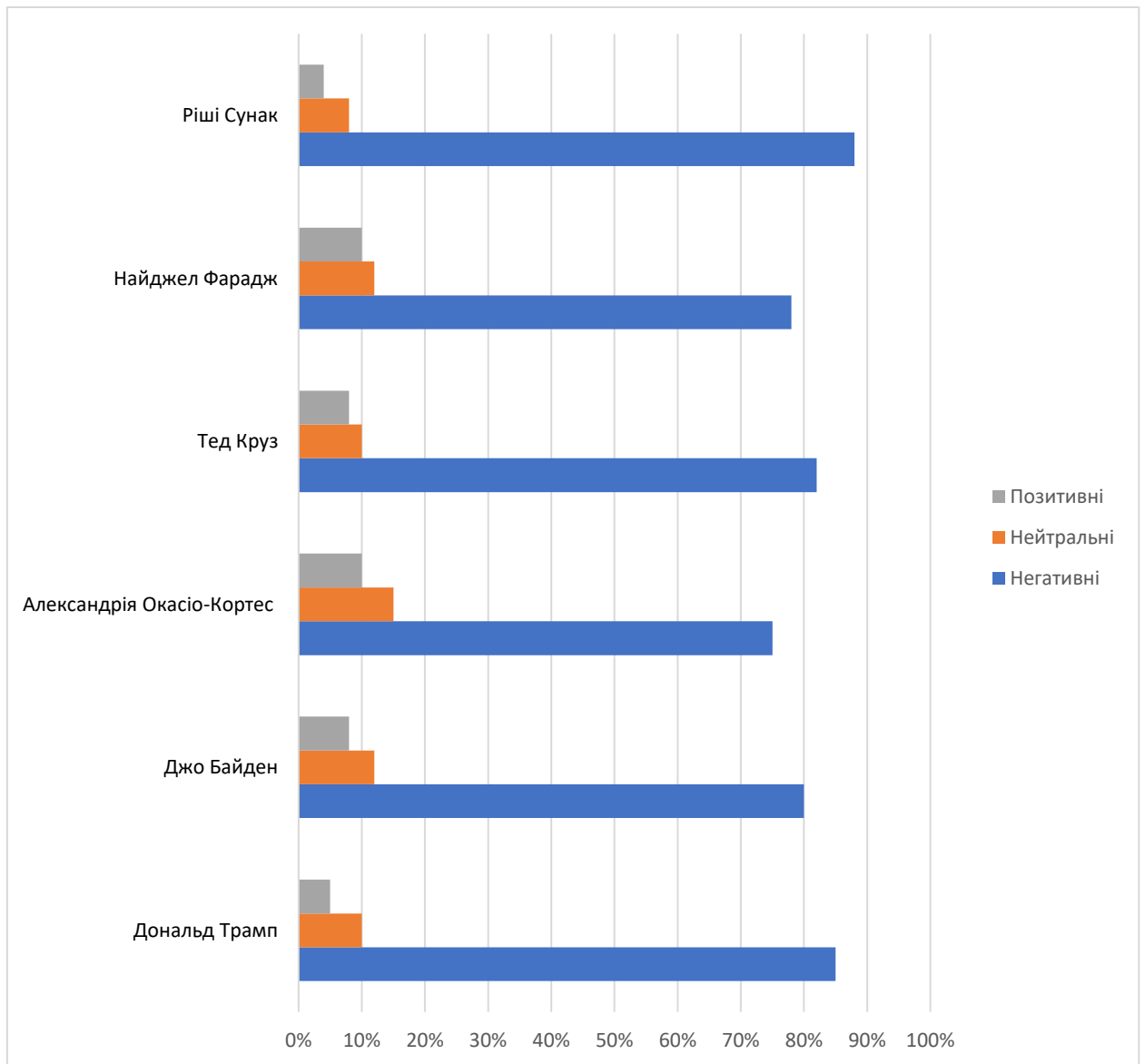
ДОДАТОК Б

«Основні німецькомовні терміни цифрової політичної комунікації»

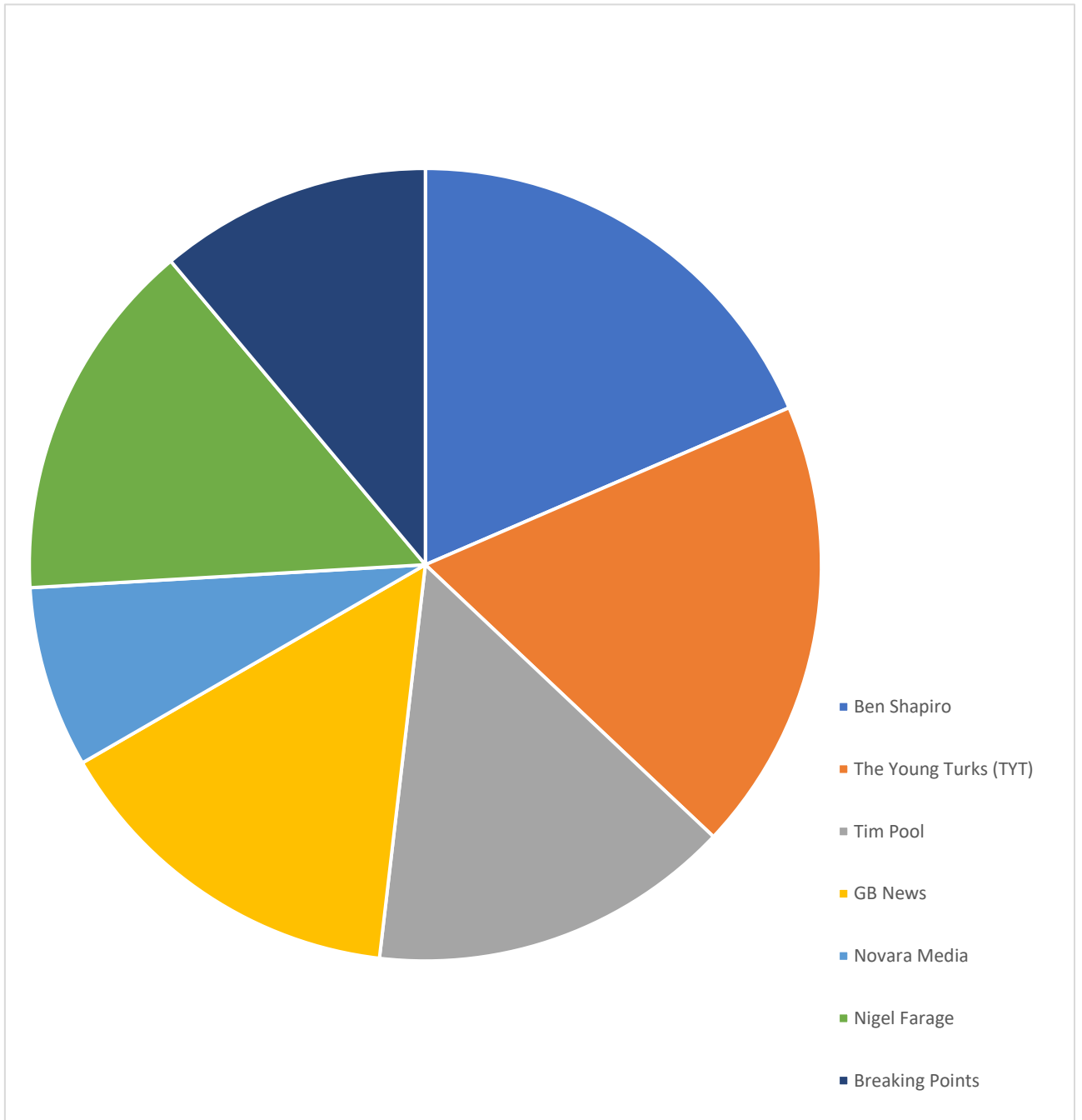
Термін	Український відповідник	Коротке пояснення	Релевантність для дослідження
digitale Öffentlichkeit	цифрова публічна сфера	Мережевий простір політичної взаємодії, що формується платформами	Описує структурний рівень політичної комунікації
Affektkommunikation	афективна комунікація	Політичні повідомлення, засновані на емоційних реакціях	Пояснює віральність та емоційність цифрових дискурсів
Viralität	віральність	Динаміка швидкого поширення контенту	Пояснює віральність та емоційність цифрових дискурсів
Filterblase	інформаційна бульбашка	Алгоритмічно сформоване середовище однорідних поглядів	Пояснює механізми поляризації
Manipulationsstrategien	стратегії маніпуляції	Мовні та мультимодальні тактики впливу	Дотичне до аналізу маніпулятивних форматів YouTube і TikTok
algorithmische Verzerrung	алгоритмічне викривлення	Деформація видимості інформації через алгоритми	Ключове для розуміння рекомендаційних систем
Kommunikative Gattungen	комунікативні жанри	Формати політичних висловлювань на різних платформах	Використовується для жанрового аналізу соцмереж
Multimodalität	мультимодальність	Поєднання тексту, звуку, зображення в одному повідомленні	Пояснює специфіку TikTok, Instagram, YouTube

ДОДАТОК В

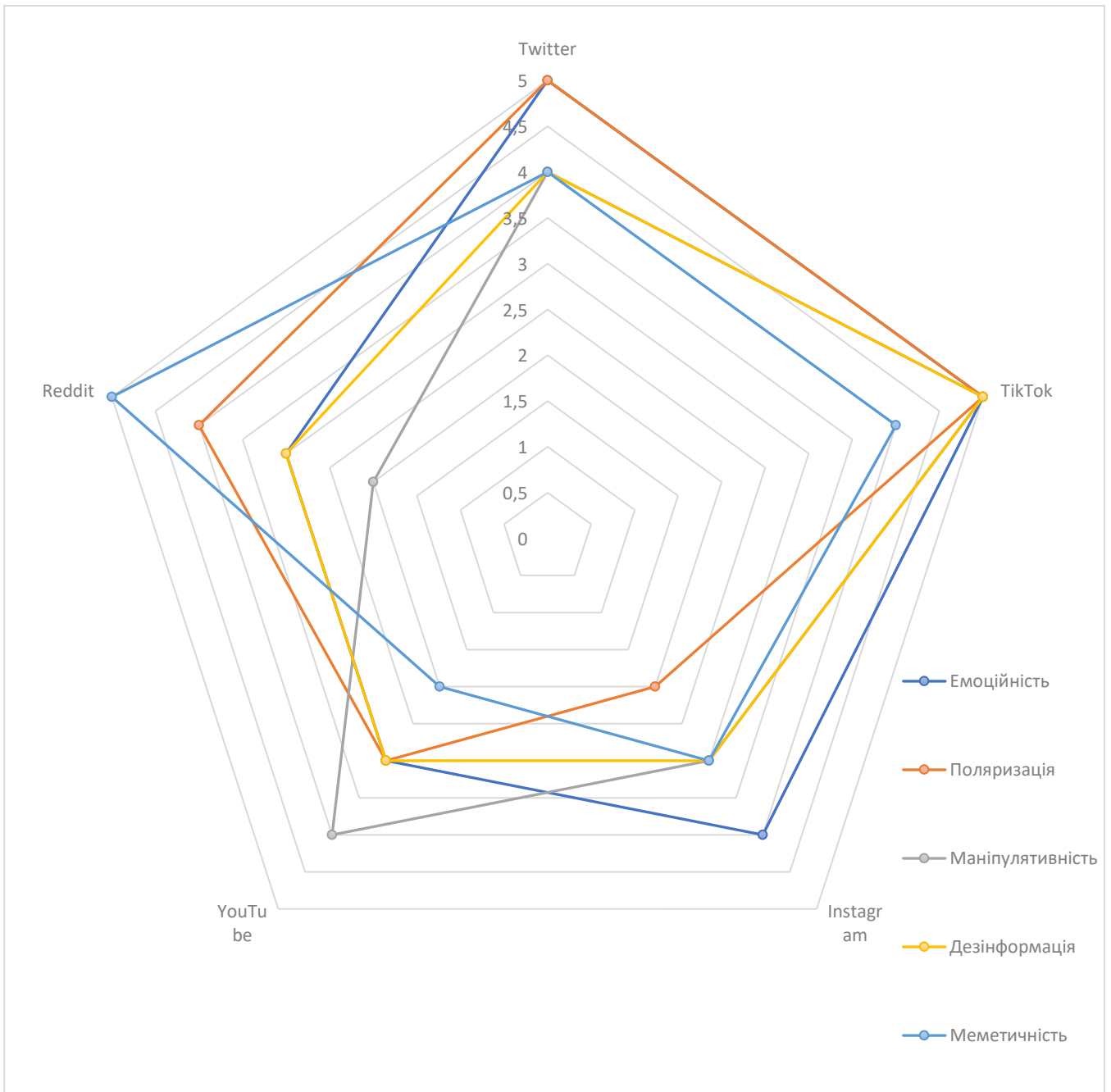
«Розподіл тональності коментарів щодо політиків у Twitter/X (%)»

ДОДАТОК Г
**«Інтенсивність емоційної риторики політичних
YouTube-каналів»**

ДОДАТОК Г
«Порівняльні параметри політичної комунікації
на різних платформах»

ДОДАТОК Д
«Буквенні абрєвіатури та скорочєння»

Абрєвіатура	Вимова	Переклад/Значєння
1	2	3
AOC	Alexandria Ocasio-Cortez	Алєксандрія Окасіо-Кортєс
AI	Artificial Intelligence	штучний інтелект (ШІ)
TYT	The Young Turks	канал “The Young Turks”
GB News	Great Britain News	телеканал GB News
tradwife	traditional wife	жінка, яка дотримуєтьсє тра- диційних консервативних ро- лей у сім’ї
POV	Point of view	У соцмережах POV-відео по- казують ситуацію з конкрет- ної точки зор.
YT	YouTube	Ютуб
PNAS	Proceedings of the National Academy of Sciences	Журнал PNAS — американ- ський науковий журнал для публікації оригінальних нау- кових досліджень в різних об- ластях: біології, медицині, фі- зиці та соціальних науках.
UAV	Unmanned Aerial Vehicle	Бєзпїлотний літальний апарат (БПЛА)

Продовження додатку Д

GOP	Grand Old Party	Республіканська партія США
EO	Executive Order	Виконавчий указ
BLM	Black Lives Matter	рух «Життя чорних мають значення»
ADP	Automatic Data Processing	Компанія ADP — американська компанія, що спеціалізується у наданні послуг з аутсорсингу процесів міжнародного розрахунку заробітної плати і кадрового адміністрування
CTR	Click-Through Rate	Рейтинг кліків — показник, за допомогою якого вимірюють ефективність рекламних кампаній
EU	European Union	Європейський Союз (ЄС)
CDA	Critical Discourse Analysis	Критичний дискурс-аналіз
FYP	For You Page	Сторінка «Для вас» (алгоритмічна стрічка TikTok)

SUMMARY

This master's thesis surveys the transformation of contemporary political communication under the influence of digital platforms and algorithm-driven media environments. The study analyzes how social networks, in particular Twitter/X, YouTube, Reddit, TikTok and Instagram, are reformatting political discourse, rethinking political identities, including in multilingual and translation-mediated contexts, and changing the structure of the contemporary public sphere. Combining theoretical approaches from media studies, discourse analysis, political communication, digital sociology, and platform studies, the research develops a comprehensive analytical framework for understanding political communication in the digital age.

The introduction outlines the relevance of studying digital political discourse in light of global changes in media consumption and the growing algorithmisation of public communication. While traditional media are losing their monopoly role in shaping political narratives, digital platforms are becoming the main arenas where political meanings are constructed, contested, or distorted. This shift brings to the fore the need to re-evaluate fundamental concepts of public discourse, political participation, and democratic engagement.

The first chapter presents the theoretical foundations of the study. It shows that political discourse can no longer be analysed separately from the technological architectures and algorithmic systems that mediate it. Contemporary platforms function not as neutral channels of information, but as active agents that influence the visibility, dissemination and interpretation of political messages. The chapter examines several theoretical concepts that underlie contemporary research on political communication: Manuel Castells' theory of network society; the theory of the polarization of politics; Zizy Papacharis' concept of the affective public; Tarleton Gillespie's logic of platforms; multimodal discourse analysis; affect theory; and the theory of participatory culture. Taken together, these perspectives highlight how the processes of political meaning-making increasingly rely on emotional dynamics, aesthetic forms, and algorithmic amplification.

The second chapter presents an empirical analysis and comparative study based on platforms. The research corpus includes posts by leading political figures, such as Donald Trump, Joe Biden, Alexandria Ocasio-Cortez, Ted Cruz, Nigel Farage, Rishi Sunak, comments as independent layers of discourse, content created by Generation Z political influencers, and algorithmically promoted trending videos. Analysis of different platforms reveals significant differences in how political messages are created, formulated, and interpreted on social media.

The results show that **Twitter/X** promotes the development of conflictual, highly polarised discourse dominated by emotional reactions such as anger, sarcasm and personal attacks. Political communication here appears as a rapid, reactive exchange shaped by trending mechanisms and algorithmic amplification of antagonistic content.

In contrast, **YouTube** promotes long ideological narratives, allowing authors such as Ben Shapiro, The Young Turks, and GB News commentators to create coherent interpretive frameworks. Audience engagement translates into ideological loyalty as viewers internalise specific patterns of argumentation.

Reddit functions as a system of micro-public spheres where discursive norms vary across communities: some demonstrate rational, rule-governed debate, while others manifest strong partisan antagonism and meme-driven identity formation.

TikTok and Instagram shape political meaning through visual, aesthetic, and emotional forms. They prioritise short-form content, remix culture, and genre-based aesthetics (heroic montages, soft aesthetics, political narratives about real crimes) that often prevail over factual accuracy and reinforce emotional conviction.

Comparisons between platforms show that political actors do not exist as stable, consistent public figures. Instead, they appear as multiple characters specific to each platform, shaped by the genre expectations and algorithmic constraints of each network. Thus, political discourse becomes a fragmented ecosystem where meaning is generated through complex interactions between users, algorithms, platform formats, and multimodal semiotics.

The third chapter examines how digital platforms are transforming political communication, democracy, and public life in a multilingual context. It highlights the central role of translation as an active mechanism that shapes political meanings and localised political identities for Ukrainian audiences. Key trends include:

1. **Affective polarisation** has become the standard mode of interaction on many platforms. Emotional hostility replaces rational discussion, leading to a digital amplification of differences between political groups.
2. **Algorithmic curation** creates personalised information ecosystems that limit citizens' access to alternative viewpoints, effectively fragmenting the public sphere into isolated “echo chambers”.
3. **Aestheticised and multimodal discourse**, including memes, videos, and visual formats on TikTok, Instagram, and Reddit, shapes political narratives, and translation plays a key role in preserving or modifying rhetorical and emotional impact.
4. **Platform-dependent and multilingual political identities** emerge, shaped not only by ideology but also by engagement through translation, audience interpretation, and local media framing.
5. **Digital political struggle** is becoming multidimensional: platforms are rethinking competition through emotional mobilisation on Twitter/X, ideological storytelling on YouTube, memetic warfare on Reddit, aesthetic domination on TikTok, and design-based persuasion on Instagram, while translation mediates the perception and intensity of these struggles in different linguistic contexts.

The study concludes that digital platforms are fundamentally reformatting political communication, making it impossible to analyse political discourse without taking into account the technological, emotional, and aesthetic dimensions that structure the contemporary online environment. Political communication is becoming inseparable from the logic of platforms, reshaping the structure of political interaction and the mechanisms of social mobilization, and these changes are affecting

democracy itself. Citizens are involved in politics not as participants in rational discussions, but as consumers of algorithmically selected, emotionally charged content. Moreover, political messages are increasingly adapted and localised across languages and cultures, reflecting the global reach and translation-dependent dynamics of online discourse.

All research tasks have been completed: theoretical models of digital political discourse have been systematised; a methodological framework has been developed; empirical analysis of platforms has been conducted; key risks and trends have been identified; and a comprehensive interpretative model of digital political communication has been formulated.

The analysis shows that platforms shape political engagement in different ways, through emotional intensity, memetic strategies, and aesthetic or visual narratives, and that discourse increasingly relies on multimodal formats combining text, images, videos, and memes.

This work contributes to the understanding of political communication in the digital age, demonstrating that contemporary politics cannot be separated from its media environment. The results of the study emphasise the need for further interdisciplinary research into the algorithmic, multimodal and affective structures that define contemporary political life.

Keywords: digital political discourse; social media platforms; translation; interlingual communication; algorithmic curation; affective public; political communication; multimodality; meme culture; political identity; polarisation; platform logic.